Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

VIỆT NAM CỘNG HÒA NĂM THỨ 5 — NGÀY THỨ SÁU 4-12-1959
Năm thứ 6 số 1.478 — Giá 2 đồng

Ngôn-Luận

NHẬT BÁO THÔNG-TIN NGHỊ LUẬN
Ngày 5 tháng Mười một (Âm lịch) — Chủ Nhiệm và Chủ Bút: HỒ ANH
ĐIỆN THOẠI: 25.528 — HỘP THƠ SỐ: 343 — TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ 85 ĐƯỜNG LÊ LAI SÀI-GÒN

Cỏ-đồng

QUAN-ĐIỂM

Đâu là giới hạn giữa THUẦN PHONG MỸ TỤC VÀ MỸ THUẬT

Đứng trước một sản phẩm mỹ thuật như bức tượng, bức họa khỏa thân, người ta cảm nghĩ và phản ứng rất khác nhau.

Người thì bảo nghệ sĩ ca ngợi công trình sáng tác của Đấng Tối Cao khi gắng mô tả rất đẹp, người thì sượng sùng, người thì công kích đánh giá sản phẩm của nghệ sĩ ngang với những bức ảnh bán dấu diếm ngoài hè phố.

Vậy thì giới hạn, con đường ranh giới giữa khuyến khích Mỹ Thuật và bảo vệ Thuần Phong Mỹ Tục ở chỗ nào? Và khi có sự bất đồng ý thì đâu là một thái độ chính đáng?

Nếu người ta không muốn công nhận mình là con cháu loài khỉ, thì người ta thường nghĩ rằng Thượng Đế đã sinh ra loài người, để loài người làm chúa tể cả muôn loài. Tất cả những cái gì mà Thượng Đế đã làm ra đều là đẹp cả, đẹp thật sự, như ánh sáng mặt trời, mây núi, nước non, hoa cỏ. Vậy thì thể xác con người cũng đẹp, vì đây cũng là công trình của Đấng Tạo Hóa.

Có bậc Thánh còn nói rằng con người là đền thờ của Thượng Đế, là đền thờ của chúa Thánh Thần,... là Mình của Chúa Cứu Thế...

Có sách còn nói rằng: Thượng Đế tạo ra con người theo hình ảnh của Đấng Tối Cao... như thế nếu nghĩ rằng trên trái đất này chỉ toàn những sinh vật không toàn thiện và xác thịt chỉ là một cái gì đáng khinh, thì đấy là một ý nghĩ không biết tôn trọng nhân vị.

Thoạt kỳ thủy khi con người còn chưa phạm tội lỗi kiêu xa, chưa muốn đoạt quyền Thượng Đế, thì con người toàn vẹn cả thể xác lẫn tinh thần đều là thanh khiết, nhưng sau này vì loài người mong tột muốn vượt quyền Thượng Đế, đã thấu hiểu cái xấu cái tốt và đã sa ngã nên xác thịt trở nên yếu hèn, và là đầu mối cho nhiều sự cám dỗ.

Để tránh những ảnh hưởng không hay đến xã hội, các nhà luân lý mới xác nhận rằng trong con người phần hồn là linh thiêng, còn phần xác chỉ là cát bụi với tất cả những đặc tính đớn hèn của nó; chính là ở cái ý định phòng ngừa tránh tội lỗi đó, mà người ta mới có quan niệm dấu diếm, che đậy những cái gì kích thích thú tính của con người.

(Xem tiếp trang 4)

NHIỀU VỤ TẤN CÔNG ĐÃ MỞ MÀN?

CỘNG SẢN MƯU CHIẾM KHU NAM AI-LAO

CẮT ĐƯỜNG SÀI GÒN-VẠN TƯỢNG

- ẤN-ĐỘ CHUẨN BỊ CHIẾN TRANH TOÀN DIỆN
- T.C. MƯU PHÁ CUỘC DU HÀNH Á-CHÂU CỦA TỔNG-THỐNG MỸ
- ẤN-MỸ BÀN VỤ T.C.
- **CÔNG CHỨC PHÁP TỔNG BÃI CÔNG**
- **MỸ LẬP HAI CĂN CỨ DƯỚI LỚP BĂNG BẮC CỰC**

*Em **Nguyễn thị Hoa** 8 tuổi học lớp tư trường Ngã sáu đường Nguyễn tri Phương, vừa trúng số 100.000đ loại đặc biệt Bộ Q.G.G.D. Em Hoa là con một vị Đại úy Phi công, ngụ tại đường Vĩnh Viễn.*

COPENHAGUE (AFP) — Báo Đan mạch «Akuel» loan tin người Mỹ hiện thiết lập hai căn cứ quân sự dưới lớp băng giá ở Groenland, tại vùng Thule, gần duyên hải Tây Bắc.

Tại buổi hội họp báo chí hôm 2-12 tổng thống Mỹ cũng tuyên bố rằng trong vòng hai hoặc ba năm nữa, Mỹ sẽ không chỉ trông cậy vào hỏa tiễn liên lục địa để tự vệ.

Trung cộng mưu phá cuộc du hành Á châu của Tổng Thống Mỹ

NỮU ƯỚC (AFP). — Báo «News Week» tiết lộ rằng Bắc kinh đã ra chỉ thị cho các cán bộ gây rối nhân cuộc du hành của Tổng thống Mỹ ở Á châu.

Một nguồn tin chánh phủ cho biết Tổng Thống Mỹ sẽ viếng thăm Nam Mỹ trước khi thăm Nga Sô.

Mới đây Phó Thủ Tướng Nga cũng vừa qua thăm Nam Mỹ.

Ấn sửa soạn chiến tranh toàn diện

BOMBAY (Reuter). — Ông Bishmuram Mehdi, thống đốc tiểu bang Ấn độ Madras đã yêu cầu nhân dân trong tiểu bang này hãy sẵn sàng đối phó một cuộc chiến tranh toàn diện trong trường hợp Ấn độ bị Trung cộng xâm lăng thêm nữa.

Lào cộng mưu nắm quyền kiểm soát khu Nam Lào

VẠN TƯỢNG (AFP). — Trong những ngày 25, 26 và 29 tháng 11 vừa qua, có những người Pháp đi xe qua vùng Thakhek (Nam Ai lao) đã bị bắn nhiều lần, may không ai bị thương.

Người ta nhặt những truyền đơn viết bằng tiếng Ai lao và tiếng Pháp rải ở trên đường. Truyền đơn này cấm xe đi lại trong vùng.

Trước sự đe dọa mỗi ngày mỗi tăng, phái đoàn viện trợ kinh tế của Pháp ở Ai lao, đã quyết định tạm thời hoãn các công tác dương lâm, giữa khoảng các con sông Nam Ca Dinh và Nam Himboun, trên một khoảng chừng 100 cây số của con đường Vạn Tượng — Sài-gòn.

Công chức Pháp tổng bãi công

BA-LÊ (AFP). — Muốn đi xa không làm sao có phi cơ mà đi, muốn liên lạc xa bằng điện thoại hay điện tín cũng không thể được nếu mình là một thư ng dân trong lúc đó, đi ra đường thì lại dẫm phải rác rến. đó là kể sơ vài sự «đau khổ» mà người dân Pháp phải chịu hồi sáng 2-12 vì công chức và nhân viên các công sở bãi việc.

Báo «l'Aurore» cho rằng không ai có thể trách cứ những người đình công về việc họ binh vực mức sống của họ bị đe dọa vì giá sinh hoạt càng ngày càng cao.

MỘT VỤ BẮT GHEN GAN DẠ

MỘT BÀ VỢ BẮT GHEN LAO ĐẦU VÀO XE HƠI

- **XE PHẢI TỐP, BÀ VỢ BẮT ĐƯỢC MỘT CÔ NỮ SINH (?) NGỒI SÁT BÊN CHỒNG.**

ĐÔ THÀNH. — Khoảng 8 giờ 30 đêm 2-12, một trận bắt ghen sôi nổi đã xảy ra trên con đường vào vườn Tao Đàn. Người qua lại bu vào xem rất đông làm nghẽn cả đường, không lối lưu thông.

Đây là một bà vợ bắt gặp chồng chở tình nhân trên xe du lịch. Bà vợ này đã phải lao mình vào đầu xe để chận bắt.

Nguyên cô Trần thị V. 27 tuổi, vợ thầy Ng. văn Th. 33 tuổi làm thơ ký cho một hãng buôn, ngụ tại đại lộ Trần hưng Đạo. Gần đây thầy Th. có tình riêng, bị cô V. để ý biết được. Cô theo dõi rình rập và biết rõ ràng cặn kẽ là chồng cô đã có tình với ai, chở nhau đi đâu, giờ nào, đường nào? Dọ biết được rồi, vào 8 giờ 30 đêm nói trên cô V. đón tại đường vào vườn Tao Đàn. Sau một hồi chờ đợi cô thấy chiếc xe du lịch của chồng từ xa chạy lại chầm chậm. Cô V. chăm mắt nhìn vào xe, thấy cô H. 18 tuổi (nữ sinh) ngồi phía trước kế sát bên «vô lăng» với chồng cô. Cơn ghen nổi lên, cô V. sợ xe dông mất mà không biết làm cách nào khác! Hốt hoảng, cô đành lao mình vào đầu xe để chận lại! Thầy Th. vội thắng xe, và cô V. ào vô làm dữ. Nhờ có cảnh sát gác gần đó chạy đến can thiệp và đưa cả bộ ba về bót điều tra.

từ THÀNH đến TỈNH

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC Thứ Sáu 4-12-1959

B. S. Phạm-văn-Phán 7bis, đường Hàn Thuyên	Sài-gòn
B. S. André Wong, 208, đường J. J. Rousseau	Chợ-lớn
B. S. Đào-văn-Thái 320F, đường Võ-duy-Nguy	Phú-Nhuận

THÊM HAI CHUYẾN XE LỬA TỐC HÀNH SÀIGÒN — HUẾ

SÀIGÒN — Kể từ ngày 14-12-59 trở đi sẽ có hai chuyến xe lửa tốc hành về đêm từ Sàigòn ra Huế và ngược lại và từ Sàigòn ra Nha Trang. Xe đi Huế khởi hành mỗi ngày vào 16g30 và xe đi Nha Trang 20g30.

THI TRUYỆN NGẮN

SÀIGÒN. — Nha Chiến Tranh Tâm Lý Bộ Quốc Phòng quyết định tổ chức một cuộc thi sáng tác truyện ngắn. Giải nhất 10.000đ. giải nhì 2000đ và 3 giải khuyến khích 1000đ kết quả sẽ tuyên bố vào dịp Tết Nguyên Đán sắp tới. Ngoài ra Nha C.T.T.L. cũng thông cáo cho biết muốn mua 2 kịch bản (có thể trình diễn được) với giá 41.000đ.

NGHIỆP ĐOÀN CÔNG NHÂN VŨ TRƯỜNG ĐÃ THÀNH LẬP

SÀIGÒN. — Như chúng tôi đã loan tin: sáng 30-11-59 các công nhân vũ trường đã nhóm họp để thành lập nghiệp đoàn. Dưới đây là thành phần Ban chấp hành:

Chủ tịch: cô Trần thị San, Phó Chủ tịch: cô Huỳnh thị Cang, Thư ký: cô Nguyễn bích Hà, Phó Thư ký: cô Huỳnh thị Lan, Thủ Quỹ: cô Phùng thị Thanh, Ủy viên Xã hội: cô Nguyễn thị ngọc Ty, cô Vũ thị Mai, Ủy viên Kiểm soát: cô Lê kim Vui, cô Nguyễn thị Bé.

BẮT ĐẦU PHÁT BẰNG TÚ TÀI PHÁP

SÀIGÒN. — Sở Văn Hóa Tòa Đại Sứ Pháp thông cáo bắt đầu phát bằng cho các thí sinh trúng tuyển kỳ thi Tú Tài Pháp trong những năm 1955 và 1957.

LẠI MỘT ĐÁM CƯỚI BỊ TRÚNG ĐỘC

BẾN CÁT. — Vào khoảng 1 giờ trưa 29-11-59, ông Võ văn Na ở tại ấp An Sơn Hòa thuộc xã An Điền Quận Bến Cát Bình Dương, có làm một đám cưới cho con ông là Võ văn Phú. Trong tiệc cưới này ông mời toàn là bà con thân thuộc độ 50 người. Sau khi dự buổi tiệc mọi người đều bị đau bụng và ói mửa. Người sợ trúng độc kẻ sợ mắc ngải nên tự lo tìm thầy chạy thuốc tứ tung. Trong số này có các con ông Na là bị nặng hơn hết nằm li bì. Người nhà hoảng sợ mướn xe đò chở các người bị trúng độc nặng hơn hết xuống bệnh viện cứu cấp. Rất may nhờ chạy chữa kịp thời nên những người bị trúng độc sau khi được bơm rửa ruột đều được mạnh khỏe. (H.P.)

MỘT BỮA RƯỢU, MỘT THÁNG TÙ Ở

BẾN TRE. — Lê văn Thọ, người gốc ở An Hóa, tới ngụ tại xã Thạnh Tân quận Bình Đại để làm nghề chích thuốc dạo. Vào 12 giờ đêm 6-11, Thọ uống rượu say rồi xông vào nhà bà V.T.H. 30 tuổi, 4 con, chồng đi vắng, mở mùng ôm đại thiếu phụ và nói «Ta là bác sĩ đến chích thuốc». Bà H... cố vùng vẫy và lối được Thọ ra tới cửa thì xóm giềng cũng vừa áo tới. Việc này được lập biên bản giải tòa. Ngày 2-12, Thọ bị kêu án 1 tháng tù ở, 500đ vạ và bị tịch thu dụng cụ. (H.S.)

TUYỂN DỤNG 15 NAM THƯ KÝ CÔNG NHẬT

SÀIGÒN. — Nha Tổng Giám Đốc Ngân khố cần tuyển dụng 15 nam thư ký công nhật. Ứng tuyển viên phải là cựu quân nhân có bằng Trung Học đệ nhất cấp hay văn bằng tương đương. Cần biết thêm chi tiết hỏi tại số 35 Nguyễn Huệ.

TIN BẠN MẤT... VÒNG NHẬN HỘT XOÀN!

ĐÔ THÀNH. — Bà Đinh hữu Q. ở tại đường Đinh công Tráng có quen biết với bà Nguyễn thị A. (chủ tiệm cà phê) ngụ tại đường Bùi Viện. Bà Q. có nhờ bà A. bán giùm chiếc vòng nhận hột xoàn trị giá 22.000 đồng. Bà Q. ở nhà chờ tin bạn, nhưng không biết bán được hay không mà chẳng thấy tăm hơi bà A. đâu cả. Nóng lòng bà Q. tới nhà bà A. ở đường Bùi Viện hỏi thăm thì mới hay bà này bỏ nhà đi đâu mất. Sau đó bà Q. có đi tìm khắp nơi mà không gặp, vì thế bà Q. đành chỉ có nước đi cớ bót. Nội vụ còn trong vòng điều tra.

1 THIẾU PHỤ UỐNG ĐỘC DƯỢC TỰ TỬ

GIA ĐỊNH. — Hôm vừa qua bà Nguyễn thị Ch. ngụ tại đường Nguyễn thái Học (Gia định) đã lén người nhà uống độc dược tự tử sáng hôm sau người nhà hay tin vội chở bà vào bệnh viện cứu cấp. Bịnh tình có mòi trầm trọng. Nghe đâu sau khi bị cướp vào nhà lấy mất một số tiền lớn, nên gia đình túng quẩn. Có lẽ vì thế mà bà đã tìm cách hủy hoại cuộc đời chăng?

BẮT ĐẦU TỔ CHỨC DU LỊCH TRẢ GÓP

SÀIGÒN. — Vào đầu tháng này Nha Du lịch bắt đầu tổ chức cuộc du ngoạn Đà lạt theo lối trả góp. Đi bằng xe hơi (3 ngày 2 đêm) 558đ, xe lửa (2 ngày 3 đêm) 636đ, máy bay (2 ngày 1 đêm) 784đ.

GIÁO-SƯ BỬU-HỘI được chánh phủ Pháp tặng Đệ Tam Đẳng Y-Tế Bội-Tinh

BA LÊ (VTX). — Công báo Cộng Hòa Pháp quốc vừa đăng tin giáo sư Bửu Hội được Chánh phủ Pháp tặng Đệ tam đẳng Y tế Bội tinh.

Các giới khoa học quốc tế đều rất vui mừng về việc Giáo sư Bửu Hội được tặng huy chương nói trên, vì Giáo sư rất được nổi tiếng về những công cuộc khảo cứu bệnh hủi và bệnh ung thư.

Giáo sư Bửu Hội hiện giữ chức Giám Đốc Nguyên tử lực cuộc Việt Nam. Ông đã từng giữ chức vụ Giám Đốc Phòng thí nghiệm hóa học tại Viện Quang Tuyến Đại Học Đường Ba lê trong 12 năm.

— Chúng ta XUỐNG kia họp hội nghị tối cao chứ!

(theo báo SANKAR'S)

SAU VỤ PHÒNG HỌA Ở BÀN CỜ:

XIN ĐƯỢC LĨNH về 7 bức họa VÀ MỘT BỨC TRANG TRÍ

ĐÔ-THÀNH. — Tiếp theo tin nhà chức trách đã khám xét và làm biên bản về một phòng họa ở khu Bàn cờ, sáng nay Ngôn-Luận đã được tiếp một học viên của Họa sĩ Th. D. nói rằng đại diện cho cả hai học viên có tranh bị tịch thu, đến nhờ tòa báo chuyển đạt lên nhà chức trách lời yêu cầu của họ được lãnh tranh bị tịch thu về.

Học viên ấy cho biết là nhà chức trách giữ lại 7 bức họa khỏa thân và một bức trang trí.

Sáng thứ năm, học viên ấy đã đến Cảnh sát Cuộc xin lãnh tranh về thì được hay biết là những tác phẩm đã được gởi sang Biện lý cuộc, muốn xin về thì phải đến đó mà làm đơn.

Đến Biện lý Cuộc, thì học viên ấy được biết là Biện lý cuộc cần phải xét xử rồi mới quyết định được.

Theo lời học viên ấy trình bày thì họ đã phải đề ra hơn 15 tiếng đồng hồ mới hoàn thành được một bức tranh, mà họ học mỗi tuần có

Xem tiếp A trang 4

10-12-59

MỸ PHÓNG HỎA TIỄN lên Kim-Tinh

HOA THỊNH ĐỐN. — Đến ngày 10 tháng chạp dương lịch, Hoa Kỳ dự định sẽ phóng một vệ tinh. Vệ tinh nhân tạo này sẽ đi qua Kim Tinh trước khi bay vào quỹ đạo của mặt trời.

Vệ tinh này có bốn cánh nhỏ hình chữ nhật và trên bề mặt của những chiếc cánh này có những hòm điện nhỏ chạy bằng sức nóng của mặt trời.

Ngày 10-12-59, theo các nhà khoa học Mỹ là ngày sao Kim Tinh ở gần quả đất nhất (34 triệu cây số).

DỊCH YẾT-HẦU hoành hành dữ ở Nhật 16.000 người mắc bệnh

ĐÔNG KINH (AP). — Dịch yết hầu rất tai hại cho trẻ em, đã hoành hành dữ dội ở Nhựt bổn.

Bộ y tế Nhật cho biết rằng năm nay, dịch yết hầu có thể làm liên lụy hơn 16.000 người.

Xem tiếp B trang 4

Một đề nghị mới của Chính Phủ V.N.C.H.

MỞ RỘNG CHẾ-ĐỘ TRAO ĐỔI BƯU-THIẾP

- CÓ THỂ GỬI HÌNH KÈM THEO BƯU THIẾP
- **BƯU THIẾP KHÔNG HẠN CHẾ TRONG 5 GIÒNG**
- Việc thay đổi này không cần có sự gặp gỡ đôi bên.

SÀI GÒN (VTX). — Người ta còn nhớ trước đây, Chánh phủ Việt Nam Cộng Hòa, theo nguyện vọng chính đáng của nhân dân đã đề nghị với Ủy Hội Quốc Tế trao đổi 500 gia đình bị chia rẽ. Đề nghị cụ thể đó đã không có kết quả vì thái độ ngoan cố của Việt Cộng.

Nay vì lý do nhân đạo và theo tinh thần bản tuyên cáo ngày 26-4-58, Chánh phủ Việt Nam Cộng Hòa lại đưa ra một đề nghị rất thiết thực để mở rộng chế độ trao đổi bưu thiếp như sau:

1) Những bưu thiếp gia đình từ nay không bị hạn chế trong 5 giòng như trước, miễn là kích thước vẫn như cũ.

2) Có thể gởi kèm theo bưu thiếp một tấm hình về gia đình, hình đó không được lớn hơn bưu thiếp.

Trong trường hợp muốn gởi hình, thì cả bưu thiếp và hình sẽ bỏ vào trong một bao bì bỏ ngỏ, ngoài bì chỉ được đề tên và địa chỉ người nhận.

Để các bưu thiếp khỏi bị lợi dụng làm một phương tiện tuyên truyền, các thể lệ sau đây cần được tôn trọng:

— Tin tức cũng như tấm hình chỉ được có tính cách gia đình.

— Không được viết gì thêm hoặc đóng những khẩu hiệu trên bưu thiếp.

— Bưu thiếp sẽ không dán tem (cò) mà sẽ đóng dấu thay cho tem (cò).

Ngoài ra, các điểm khác trong thỏa ước bưu chánh ngày 12-4-1955 như việc chuyển chở bưu thiếp v.v... vẫn giữ nguyên như cũ.

Vì những đề nghị mới này không thay đổi tinh thần thỏa ước bưu chánh ngày 12-4-1955, nên sự gặp gỡ giữa các cơ quan hữu trách về bưu chánh 2 vùng không cần thiết.

Ngày nào Ủy Hội Quốc tế báo cho phái đoàn Việt Nam Cộng Hòa giao dịch với Ủy Hội Quốc tế được biết là có sự đồng ý của các nhà chức trách miền Bắc, thì những đề nghị nói trên sẽ được chính phủ Việt Nam Cộng Hòa thực hiện ngay.

Từ một cô sinh viên giản dị, Farah Diba, một bước đã lên ngôi Bà Hoàng trong Vương quốc Ba Tư như chuyện thần thoại.

Nhưng Bà Hoàng này không được những bà tiên hóa phép cho những áo xiêm diêm dúa nên đã phải nhờ tay nhà may cự phách Dior ở Ba Lê may mặc từ bộ áo chầu tới những xiêm y mọi vẻ.

Thanh-niên chưa kịp trình diện cần biết:

GIA HẠN KIỂM-TRA TRƯNG BINH BỔ TÚC ĐÔ-THÀNH trong 3 ngày 7, 8 và 9-12-1959

SÀIGÒN. — Tòa Đô Chính thông cáo:

Hội Đồng Kiểm tra Trưng binh Bổ túc Đô Thành Saigòn sẽ tiếp tục hoạt động thêm Ba ngày cuối cùng, kể từ ngày 7-12-59, tại Trường Huấn Luyện Cảnh sát Đô Thành, số 272 đại lộ Trần Hưng Đạo Saigon.

Sáng: từ 7 giờ 30 đến 11 giờ

Chiều: từ 14 giờ 30 đến 16 giờ 30.

Tất cả thanh niên sanh năm 1939 và năm 1940 đã lập tờ lược giải cá nhân, và thanh niên sanh năm 1937 và 1938 được triển hạn, chưa đi trình diện trưng binh kịp trong thời hạn chỉ định, phải đến trình diện trước Hội đồng nói trên theo lịch trình sau đây:

Xem tiếp D trang 4

Phóng sự tiểu thuyết của **HOÀNG-HẢI-THỦY**

(TIẾP THEO)

V.— TRÔNG ANH LƯU MANH RA MẶT, CÓ PHẢI LÀ ĂN TRỘM NGÀY THÌ KHAI THẬT RA ĐI...?

Trong lúc Bà Đình Dù đánh các cô Me Tây toé lửa ra, thì ông chồng của bà cũng đang bị một ông Tây Đực đánh cho toé cả đom đóm mắt. Cô Zan Nết đang ngủ choàng dậy thấy ông chồng đang bóp chắt nọn 1 anh lạ mặt ngay trong phòng ngủ của mình thì cũng ngơ ngác không hiểu ra làm sao cả. Song, cô cũng nhanh nhẹn nhảy phóc đến níu chặt lấy tay ông chồng Lê Dương. Cô lo nhấn. Nhưng cô bị ông chồng hất cho một phát ngã ngửa ra...

Đang hăng máu, Cặp Pi Tên Lơ Phăng nắm cổ Phúc Bạnh kéo dựng lên ngay ngắn đàng hoàng. Rồi.. huých 1 huých 1 Một mũi giày sắng đá quất trúng vào «tì bịa» làm Phúc Bạnh gập đôi ng rồi xuống, hự... một phát lên gối tiếp theo làm Phúc Bạnh lật mặt ra đằng sau, máu mũi tuôn ra ồng ộc. Từ năm nảm trời nay phục vụ nước Đại Pháp ở xứ Tông Kẻ, ông Cặp Pi Tên Cô Lô Nhăn Lơ Phăng đã quen nghề truyền bá văn minh bằng sự đánh đấm cho nên ông khện Phúc Bạnh đòn nào là đích đáng đòn ấy. Phúc Bạnh rên lên:

— *Par pitié, mon capitaine, par pitié...*

Nghe thấy tên A Na Mít rên rỉ như thế, Cặp Pi Tên Lơ Phăng lại càng yên trí là mình vừa bị đời cho mọc sừng. Ông càng cay cú hơn nữa khi thấy kẻ cho ông mọc sừng lại là một tên da vàng, mũi tẹt trong không có vẻ «cốt sì tơ» tí nào, Phúc Bạnh đã ngã bệt xuống sàn rồi, nhưng vẫn chưa hả giận, ông Lơ Phăng còn sút thêm một phát nữa làm Phúc ta «pờ lông zông» vào gầm giường. Cái bô bằng sắt tây của cô Zan Nết đổ lan chiêng ra.

Cô Zan Nết nhảy lên đong đỏng mà rít lên:

— *Te phu, nông? Mày có điên khong hở Pon? Mày làm gì mà mày đánh «mông cu danh» ghê thế? «Cu danh» của tao đấy, nó vừa mới đến thăm tao đấy.*

Trong lúc bấn loạn, cô Zan-Nết nhận liều kẻ lạ mặt nọ là «cu danh» I Y như là những lần trước bị ông Lơ Phăng bắt quả tang đang đi với nhân tình, cô cũng nhận bừa những cậu nhân tình của cô là «cu

(Xem tiếp trang 4)

tin TÒA ÁN

LÀNG NHẬU CẦN CHÚ Ý

LÀM RƯỢU CỐT «ANIS» GIẢ đựng vào ống thủy-tinh đem bán

SÀI GÒN. — Giữa khi làng «nhậu nhẹt» ở đây đang xôn xao hỏi nhau về chuyện rượu cốt Anis đóng ống như thuốc tiêm vừa được tung ra thị trường «rượu» với 1 hình thức rất mới mẻ mà không rõ phẩm lượng có toại ý nổi với làng «cay» không, thì ngày 13-6-59, kiểm hóa viên Dương Toản đã tình cờ khám phá ra 18 hộp rượu cốt Anis đóng trong ống như thuốc tiêm, được trưng bày tại tiệm tạp hóa Đông Mậu ở đường Trịnh hoài Đức. Theo lời khai của ông Huỳnh Cư chủ tiệm, thì số rượu đó ông đã mua của một người đồng hương sản xuất tên Trần-đình-Đạt. Số tang vật bị tịch thâu để phân chất. Kết quả sau cuộc phân chất, nhà chức trách nhận thấy, phẩm chất này bào chế không đúng luật định mà có cả chất đường hóa học rất có hại cho những người dùng. Bởi theo sự chỉ dẫn của người sản xuất, thì ống rượu được đổ ra một ly sô đa sẽ thành một ly rượu mạnh, bổ ích, nhưng ngược lại rất độc, nên nhà sản xuất Trần đình Đạt bị truy tố ra tòa tiểu hình sáng qua về tội lường gạt khách hàng bằng chất hàng hóa. Tòa xử phạt bị can 4 tháng tù ở và 15.000$ tiền vạ.

ĐO ÂM BINH?

Một ngày, cứ chuyện xe chở người tới bến Lục Tỉnh vào giờ tan buổi học, là y như xe bị hàng đàn con nít bu nghẹt như ruồi bu cục xôi vậy! Ai còn lạ gì cái trò con nít? Chỉ hiềm vì em cố tiền trả công chồng, nhưng thấy rằng mấy ông bán giấy đã phải xua như xua tà. Và vào lúc 6 giờ 15 chiều ngày 25-11-59, sau khi «cả bầy chim non» đã bị xua xuống tàn tạo, còn một em kẹt lại ở gần cửa trước chưa kịp nhảy xuống, đang bị 1 hành khách ... (vì xe đã chuyển bánh) thì ... em bị bán lậu «thằng ánh» ... xuống cái đã! Mày mà em ... chết! Mọi cả đi xe thấy thế hỏi:

— Sao ông xô nó xuống thế! Rủi ... làm sao ... thì sao?

— Thấy kệ tôi! Tôi ... ghét con nít lắm!

— Ghét con nít sao ông không đi ... ở ... đi động ...?

— Nếu tôi xô chết nó, tôi đi tù! ... gì đến cô? Muốn thưa hả? Rồi ... ngay bua-rô ông Giám đốc mà thưa đi!

Thấy cái giọng cộc lốc của ông bán giấy, ông kiểm soát cũng phải ...: «Anh làm thế, thiếu tư cách!». Nhưng ông bán giấy vẫn hân học với cô nọ:

— Cô có tử tế thì sắm xe mà rước chúng nó! Tôi thì ghét cái tụi nó lắm! Đồ âm binh!

Không hiểu sao ông này bảo tụi con nít là âm binh? Hay ông... «xạc» cô nọ?

Thế mới biết ở đời này có người căm thù cả... con nít, và ghét cả... phép lịch sự!

ĐỒ QUỶ SỨ!

Ở Quảng Ngãi vừa có một anh bị quỷ sứ nhập: Tự dưng lên cơn thèm khát rượu ghê gớm. Anh chàng biết xoay đâu ra tiền, liền chạy tới nhà bà cô ruột (ở thị trấn buôn bán) mà khóc rằng:

— Cô ơi! Cha cháu... chết rồi! Hu... hu...

Cố nhiên, bà nọ phải thu xếp về quê lập tức. Và trước khi đi, bà trao cho cậu cháu quý 5.000 đồng bảo đem về trước, lo toan khâm liệm...

Nhưng khi bà về tới quê thì thấy ông anh ruột vẫn còn sống nhăn ra đó. Hỏi ra mới biết rằng: Cậu «quý tử» nọ đã đem cái «xác cha chưa chết» bán cho bà cô để lấy tiền nhậu! Hai anh em chạy đi tìm, quả nhiên bắt gặp cậu con «cưng» cháu «quý» nọ đang gật gù bên mâm nhậu!

Ai ngờ thời khoa học này mà còn có chuyện quỷ sứ hiện hình người?

THẦY CÔN

PHÓNG SỰ ĐIỀU TRA

HÀ-THỊ-NGA
Thạch-Xuyên Quốc-Phu

MỘT LỐI CAI MAU DỨT KHÔNG SINH BỆNH VÀ CAI KHÔNG Á PHIỆN TRONG BÀI THUỐC

(Tiếp theo)

Đức đã phải thốt ra:

— Nhức mỏi sơ sơ và vật vã chút đỉnh đâu có thấm thía gì với các lối cai khác.

Ông thầy cười hân hoan:

— Tôi đã gặp mấy vị bác sĩ và mang lối cai này ra trình bày với họ. Các ông ấy không tin. Có người muốn tôi phải mời hẳn chưởng khế đề chứng kiến. Nhưng ý tôi thành thật muốn mang một chút của gia truyền ra giúp đồng bào, chứ đâu có muốn khoe khoang và làm giàu.

Bài cai của tôi gồm có một vị chính là một vị độc dược. Tuy nhiên, cũng còn cần phải có thêm mười vị khác giúp thêm vào mới hẳn là công hiệu chắc chắn.

Anh Đức sửng sốt hỏi:

— Có vị độc dược à, thưa cụ? Vậy như thế có hại gì cho người cai không?

Ông thầy lắc đầu, giọng tự tin:

— Không hại một chút nào cả. Chính mấy vị bác sĩ khi nghe nói đến thứ độc dược ấy cũng không tỏ dấu ngạc nhiên gì hết. Các ông đã lý luận rằng thuốc phiện là một độc dược đứng đầu về những thành tích gây tai hại rồi. Cho nên bất cứ dùng một thứ thuốc nào có thể chống được với nó đều nên làm. Các ông ấy không tin rằng có thứ nào lại chống nổi với nó cả.

Ngưng lại một giây, ông thầy lại tiếp:

(Còn nữa)

SANG NĂM VIỆT-NAM

BÁN CHO NAM-DƯƠNG 100 ngàn tấn gạo

SÀI GÒN (VTX). — Bộ Thương Mại Nam Dương vừa loan báo rằng Chính phủ Nam Dương dự định sẽ nhập cảng 1 triệu tấn gạo vào năm 1960.

Trong số đó, các nhà xuất cảng lúa gạo ở Saigòn cho biết rằng Việt Nam sẽ có thể cung cấp lối 100.000 tấn cho Chính phủ Nam Dương.

Lối quảng cáo Hô Li Út đã gia nhập vào V. N.?

BỖNG NHIÊN CÓ TIN ÚT-BẠCH-LAN BỊ GIẾT

SÀI-GÒN. — Tin đồn về vụ cô Út Bạch Lan «bị đâm chết» — có kẻ độc miệng còn nói rằng cô bị moi gan (sic) — loan truyền tại Sài-gòn, không phải bắt đầu từ tối thứ ba như một vài bạn đồng nghiệp đã đăng tải, mà ngay từ tối Chúa nhật 29-11-59. Xuất phát từ Ngã tư Quốc Tế, một địa điểm họp mặt trao đổi tin tức của giới kịch nghệ ở sau rạp Nguyễn văn Hảo, tin này được phổ biến đi rất mau chóng, khiến cho giới nghệ sỹ đô thành đều hết sức sôn sao, nhất là trong thời gian này dư luận còn chưa ngớt lời bàn tán về chuyện cô Út Bạch Lan rứt tình ông Ba Hóa để sống theo sở thích riêng của mình.

Hay tin này chúng tôi có tới Ngã Tư Quốc Tế dò hỏi thì được biết nơi đây chỉ nghe thấy những lời đồn đại đó thôi; có người cho rằng chỉ là một tin đồn nhảm, vì nếu có thực thì giới xe đò đi đi về về trên đường Sóc Trăng—Sài gòn đã kể chuyện lại. Chúng tôi lại cũng có đến nhà ông Ba Hoá, chồng cũ của cô Út Bạch Lan, chủ tiệm may Hoàng Lan đường Bùi Viện để dò hỏi tin tức. Chúng tôi chỉ được gặp người em gái của ông. Cô cho biết là mấy bữa nay họ hàng thân quyến tới lui tấp nập để hỏi thăm về chuyện đó, trong khi ấy, gia đình tuyệt nhiên không nhận được tin gì đích xác cả. Riêng ông Ba Hóa thì có việc bận ra đi từ 3 giờ chiều ngày 2-12, năm ngày sau mới trở về (lời em gái ông nói với chúng tôi).

Cô Út Bạch Lan thành lập gánh hát riêng?

Cho tới ngày 1-12, thì có tin là cô Út Bạch Lan vẫn còn sống và đang hát ở đoàn Kim Chưởng hiện trình diễn ở Sóc Trăng. Nghe đâu cô bị chủ chích vào khoảng mới rồi.

Từ cái tin mất trộm bị xuyên tạc đi thành cái tin chết... tin đồn quả đã đi ... Và ... quảng cáo ... Hô Li Út.

Trong khi đó thì giới kịch nghệ ... cô Út Bạch Lan và nam diễn viên Thanh Được sắp ra dựng lập gánh

Xem tiếp C trang 4

Cô đào Út Bạch Lan.

SỐ 94

TỪ-VI-LANG dịch thuật
Lời bàn thêm và chú thích của THẦY-GÒN

(Tiếp theo)

— Đó chắc là Dương Phụng, tướng cũ của Lý Thôi và Bạch Ba súy Hàn Tiêm, thấy Minh công tới đây nên họ kéo quân ra đóng Đại Lương đấy.

Tháo hỏi:

— Họ nghi ngờ tôi chăng?

Chiêu nói:

— Cái bọn vô mưu ấy, Minh Công hà tất phải lo gì!

— Hai tên giặc Lý Thôi, Quách Dĩ thua chạy chuyến này, liệu còn mưu đồ gì chăng?

— Hùm đã mất vuốt, chim đã mất cánh, chẳng bao lâu nữa chúng sẽ bị Minh Công bắt sống. Còn phải để tâm làm gì? (26)

Tháo thấy Chiêu ăn nói rành mạch thông đạt, bèn đem việc Triều đình ra hỏi ý kiến. Chiêu nói:

— Minh Công dấy nghĩa binh trừ bạo loạn, vào Triều phò tá Thiên tử, công nay ngang với công Ngũ Bá rồi. Nhưng các tướng ở ngoài mỗi người một ý chưa chắc họ đã chịu phục tòng. Nay nếu dừng ở đây mãi e có điều bất như ý. Nên rước xa giá về Hứa đô là thượng sách (27) Tuy nhiên, Triều đình đã phiêu bạt mãi, vừa mới về được cố đô, xa gần ai cũng trông ngóng về đây, mới yên ổn được chốc lát mà nay lại dời xa giá đi, thì mọi người cũng không hài lòng. Nhưng mà... ở đời «muốn lập công phi thường phải dám làm việc phi thường»... Xin tướng quân nên quyết đoán... (28)

Tháo cầm tay Chiêu, cười mà rằng:

— Đó chính là ý nguyện của tôi. Chỉ hiềm còn Dương Phụng ở Đại Lương, các đại thần ở trong Triều... E xảy biến chăng?

Chiêu nói:

— Việc ấy dễ lắm. Cứ viết thư gửi Dương Phụng cho y an lòng, rồi phân giải tỏ tường với các quan rằng: Kinh sư hiện không có lương, phải rước Xa giá về Hứa huyện cho gần Lỗ Dương, tiện việc vận chuyển lương thực. Như thế không còn thiếu thốn về cách trở như ở đây. Các quan nghe nói, ắt đều vui lòng mà theo:

Tháo mừng rỡ yên chí. Chiêu từ biệt, Tháo cầm lấy tay mà ân cần rằng:

— Từ nay, phàm Tháo có việc gì lo toan, đều mong Ngài dạy bảo cho đấy!

Chiêu tạ lại, rồi ra về. (29)

Sau đó, Tháo đem việc thiên đô bàn kín với các mưu sĩ.

TÀO THÁO

Bấy giờ có quan Thị trung Thái sử lệnh là Vương Lập nói riêng với quan Tông chính Khanh Lưu Ngải rằng:

— Tôi xem Thiên văn từ mùa xuân năm qua tới nay, thấy sao Thái Bạch phạm vào Kim Tinh ở chỗ Đẩu, Ngưu và qua giải Thiên Tân. Lại thêm sao Huỳnh Hoặc đi ngược chiều cùng Thái Bạch mà tụ hội ở Thiên quan. Kim, hỏa giao hội ắt có Vua mới ra đời. (30) Tôi coi ra khí số nhà Hán đã hết. Ở khoảng đất Tấn, Ngụy ắt có người khởi lên.

Rồi Lập lại mật tâu Hiến Đế rằng:

— Mệnh trời có lúc khứ tựu Ngũ hành có lúc thịnh, suy. Kế hành «Hỏa» là hành «Thổ». Vậy người thay nhà Hán để giữ Thiên hạ ắt ở đất Ngụy (31)

Tháo nghe tin này sai người tới bảo Lập rằng.

— Ta biết ông có lòng trung với triều đình (32) đấy. Nhưng đạo trời huyền diệu, không nên nói nhiều.

Rồi Tháo lại đem việc ấy bảo cho Tuân Húc biết. Húc nói:

— Nhà Hán lấy «Hỏa» đức mà hưng vượng, mà Minh-Công thì mệnh «Thổ». Hứa Đô lại thuộc «Thổ». Dời đô tới đó ắt hưng vượng, vì «hỏa sinh thổ, thổ vượng mộc», hình hợp với lời Đổng Chiêu Vương Lập. Và sau này Minh Công ắt được đại quí vậy (33).

Thế là ý Tháo đã quyết. Hôm sau Tháo vào bái kiến. tâu vua rằng:

— Đông Đô hoang phế đã lâu, không thể sửa sang được nữa. Lại thêm việc chuyển vận lương thực rất khó khăn, Hứa Đô gần với Lỗ Dương, lại có thành quách, cung thất, tiền lương, sẵn người sẵn của đủ dùng khi cần đến. Thần cúi xin được rước xa giá về Hứa đô. Mong Bệ Hạ chuẩn y cho.

HiếnĐế đành phải nghe theo. Các quan thì đều sợ uy thế Tháo, chẳng ai dám bàn ra nói vào (34) Bèn lựa ngày tốt khởi giá thiên đô. Tháo dẫn quân đi trông nom, bảo hộ.

(còn tiếp)

---

(26) Phê bình 4 nhân vật: Dương, Hàn, Lý, Quách rất đúng, đáo để. (27) «Thượng sách» này chỉ lợi cho Tháo, chứ lợi gì cho Triều đình? Thế mà cũng đòi làm sứ nhà Vua (28). Nói ra rồi lại bàn lại. Bàn lại nhưng vẫn khuyên nên quyết định. Đúng là miệng lưỡi ghê gớm. (29) Thế là Tháo được thêm một tay mưu sĩ (30) Mở mồm khoe chuyện Thiên văn mà không biết ngượng! Lòng trung để đâu? (31) Thấy Quân vương yếu thế, dám mở miệng ăn nói bạc bẽo trắng trợn thay! Rõ là lũ «quan văn»... ăn hại, hủ nho. mọi sách! Gặp lúc nguy khốn chẳng giúp Vua được chút gì, còn dám dọa Vua thế nữa

(32) Trung với triều đình nào? Đâu phải Hán triều? (33) Tuy nói «địa lợi» nhưng chính là Thiên thời. Nhà Ngụy được thiên thời vậy. (34) Đã dẹp cái «vỏ dưa» Đổng Trác, nay thấy cái «vỏ dừa» Tào Tháo mà sợ! Ai dám can ngăn việc dời đô nữa?

Hồi ký của TÔ-NGỌC

(Tiếp theo)

Lại còn một buổi diễn kịch nữa có ý nghĩa hơn. Có một ban hát đồng ấu ở Hải Phòng tản cư về hạt này, được phép diễn ở làng để sinh sống. Họ quen nghề hơn, họ lại biết ca hát và có ban âm nhạc, dù thế nào họ cũng ầm ĩ, vui vẻ hơn Các cụ trích ra (trích là lấy ở số tiền mọi người phải đóng để đi xem) một trăm, thuê khoán ban hát đó. Nhưng nửa chừng, lúc tạm nghỉ, ông chủ rạp «xin phép các cụ các ông các bà, các ngài dương sự và tất cả các anh chị em đồng bào các giới» cho phép ông ta năm phút, đúng năm phút thôi (tay ông ta cầm cái đồng hồ quả quýt dơ lên cho mọi người biết là mấy giờ) để nói qua về cái tình hình cùng quẫn của ban hát và xin các khán giả, kẻ nhiều người ít, giúp thêm cho. Tuy ông ta bưng cái mũ phớt để ngửa, mặt ông ta nhăn nhó, ai trông thấy cũng ái ngại, thứ nhất là bọn tản cư. Mỗi lần có người lại bỏ tiền vào mũ, ông ta đọc tên vị ân nhân lên, rồi lũ đào kép tý hon đồng thanh kêu to hai chữ «hoan hô», rất mừng rỡ, làm người ta lại cảm động hơn. Không biết được bao nhiêu, nhưng trẻ con hoan hô thấy khản giọng, người cho tiền hãy còn lên tua tủa.

— Họ cho nhiều thế kia à?

Một ông tài tử người làng ngồi trong đám khán giả, tay cầm cái đồng hồ quả quýt, khua tay:

— Thôi thôi! Quá năm phút rồi.

Đụng chạm

Khi con sen chưa đi thì nó chuyên ghính nước Vại vại nước ăn, uống, ghính ngoài giếng chùa. Mấy chum nước tắm rửa, chỉ phải múc ở ao lên đổ vào, đánh phèn. Cái vại nước ăn nhà ông Hội, thường thường nó vẫn đổ vào cho đầy. Từ hôm nó đi bà Hội và cô con gái ghính nước ăn cho hai ngày. Người lớn chưa biết giải quyết cái vấn đề nước ấy, thì con bé nhà anh Bảo chả biết nói thế nào mà đưa làm sandược cho cô con gái bà Hội năm đồng. Hai mẹ con hí hửng thi nhau gánh hết vại nọ đến vại kia. Định bụng còn mảnh vải nâu, biếu mẹ con bà Hội, cũng được cái áo cộc tay và cái khăn. Nhưng bẩy tám hôm sau, cái hơi men của năm đồng bạc nghe chừng đã bốc đi hết, hai mẹ con nhất định làm reo!

Một dịp để thi hành chính sách của An Tiêm! Trẻ con nhà tôi và nhà anh Bảo phải lãnh công tác khiêng nước. Hai thằng bé mười ba, khiêng một cái nồi hông (nồi đất) mấy hôm sau, quen vai, lại chồng thêm được một chiếc nữa. Hai chị chúng nó, đứa mười sáu đứa mười bẩy, bắt đầu khiêng một thùng vài hôm sau, một đứa ghính được ba thùng. Thằng nhớn nhà tôi với con út cụ Giáo chuyên múc nước ao, đánh phèn, và mỗi khi những đứa kia ở giếng về, bê nồi, bê thùng đổ vào vại. Mỗi lần làm cái việc ấy, thằng chú chỉ huy, phải giảng binh, nói thùng: trước khi đi, những đứa kia phải xếp hàng, khi hô «bước đều bước» mới được đi. Ngoài đường chúng hát vang giời làm cụ Giáo phát cáu, mắng chúng rằng ghính nước mà hát là không lịch dân, là trẻ con. Từ đó, chúng hoang phí nước hơn trước, bảo, chúng cãi:

— Thì chúng con ghính được kia mà!

Mẹ con bà Hội tuy không được tiền hay vải nữa, nhưng được nhàn hơn.

Chung đụng

Ông Hội thấy trẻ nhà chúng tôi thường nước, thỉnh thoảng cũng có dặn vợ con «ghính đỡ đi chứ!». Những lần nào chúng tôi cũng vui vẻ dùng câu sáo «Để cho các cháu tập thể thao.» Ông Hội cẩn thận lắm, trước mặt chúng tôi ông ta thường khuyên vợ con phải làm ăn cho tử tế, không được luộm thuộm, bẩn thỉu, tham lam. Chắc ngày trước khi ông làm Nho ở Huyện, thỉnh thoảng được vào hầu ở trong dinh, có nghe thấy bà Huyện dạy bảo người nhà như thế. Nhưng ông đi vắng luôn, ở nhà, chúng tôi sự phải chung đụng với vợ con ông, mà chúng tôi không những không có quyền dạy bảo, lại còn phải khen ngợi, để cố mà chịu đựng cho qua cái hạn «đi đầy» này.

Bà Hội, nếu tả chân ra đây, có thể gọi là tiêu biểu cho sự bẩn thỉu, viết ra không tiện. Tôi chỉ xin nói «quái! làm sao lại có người lấy được?» là thế thôi. Nhưng bà cũng có một đức tính khá, là lúc có người đến đòi nợ, bà vạch cái vú đầy ghét ra, nhét vào miệng con, híp hai mắt viền vải tây điều lại nhe bộ răng trát bựa trắng cười một tràng, làm người ta phải ngơ ngác, rồi dần dần bà lảng sang câu truyện khác. Bà còn cái tài gọi lợn, lợn xổng, bà chỉ «ớ ra» mấy tiếng là nó về chuồng ngay. Trẻ con nói vụng với nhau: «Truyện người cùng sứ sở với nhau, chả hiểu tiếng nhau thì sao?».

Cô con gái mới có 16, giống mẹ như khuôn, chỉ khác người thon hơn và hàm răng nhuộm cánh kiến chưa kịp áp dao (mới bợt có ít thôi)

Giời nực, chúng tôi thường dải chiếu ra sân ăn cơm. Bà Hội bế con ngồi chơi gần đấy. Thằng bé đòi xuống, bò vào mâm nghịch. Thôi được, xới ít cơm cho cháu nó ngồi đấy, càng vui. Bỗng nhiên thấy phành phạch như tiếng máy mô tô, rồi một chất vàng vàng tung toé ra chiếu. Bà Hội chạy lại chỗ con, bế nó ra, rồi lấy nắm rơm vừa lau chiếu vừa nói:

— Có cả giun kim nữa các ông các bà ạ! Này các bà xem có phải giun kim không? Thế thì thuốc giun của các chú ấy hay đấy!

Những bữa khác, chúng tôi ở trong nhà, nhưng thằng bé hay bò ở ngưỡng cửa, tuôn ra hết thỏi nọ đến thỏi kia. Bà Hội ở trên nhà chỉ «êu êu» vài tiếng, con chó biết hiệu đến gần chỗ chúng tôi ngay. Tớm tớp tớm tớp một loáng là chơn chu! Vài lần trước còn rắc tý gio, nhưng sau cũng thôi dần. Trẻ con lúc đầu chưa quen còn nôn oẹ sau chẳng thấy gì nữa cứ điềm nhiên ăn cơm. Mình thì cố chịu để tỏ vẻ lịch sự, người ta chỉ cho thế là dĩ nhiên. «cứt trẻ con có mùi mẹ gì đâu!». Cố chịu thế phải dầy công phu luyện tập lắm chứ chẳng phải thường. Phải luyện cái mũi sao cho không thấy nặng nề như lúc đầu, Phải luyện cái mắt để trông sao cho ra như đất bùn, như đất thó hay như... thuốc về của anh Bảo! Phải luyện lưỡi sao cho không được nhổ bọt. Phải luyện cái tai điếc bớt đi để không nghe thấy tiếng «mô tô bất đắc dĩ»! Sau cùng, phải luyện cho cái cổ họng không thấy nôn oẹ, và còn phải điềm nhiên nuốt cơm như không có truyện gì. Ngoài những sự luyện tập ấy, còn phải biết cười cho vui vẻ, và luôn luôn nói: «Có hề gì! Trẻ con nhà ai chả thế!».

(Còn nữa)

TIẾNG ĐỘNG..

(Tiếp theo trang 3)

Nói tóm lại tiếng ồn ào là kẻ thù số một của cơ thể con người ta Tiếng động làm cho người ta mệt mỏi, chóng suy yếu, đãng trí, hay cáu kỉnh, nhức đầu và còn đem đến cho thân thể con người ta nhiều chứng bịnh khác.

Vậy chúng ta, đến đô thành ồn ào, hãy nên kính trọng sự yên tĩnh bằng cách hãy cố tránh đừng làm ồn ào nhiều chừng nào thì càng tốt chừng ấy.

Hãy tôn trọng sự tĩnh mịch ở ngay trong nhà chúng ta và ở chung quanh chúng ta Dù cho có ham mê âm nhạc đến đâu chăng nữa, chúng ta cũng đừng nên vì thế mà vặn máy ra đi ô quá to.., để nghe cho thật rõ(1). Làm như thế chúng ta đã vô tình tỏ ra là người vô ý thức với hàng xóm láng giềng và chúng ta đã vô tình đầu độc ngay chính chúng ta và mọi người ở chung quanh chúng ta vậy. Khi đi chơi khuya về, chúng ta đi xe gắn máy, chúng ta không nên rồ ga xe kêu to quá. Nhất là ở trong những xóm đông dân cư, sau một ngày làm việc mệt mỏi, họ cần có một giấc ngủ yên tĩnh để lấy lại sức khoẻ, tiếng ga xe của chúng ta làm cho họ khổ sở hết sức và có cảm tưởng như lúc nào cũng phải sống trong cơn ác mộng. Đời sống như vậy rất là kinh khủng! Sự yên tĩnh sẽ đến, nếu tất cả mọi người trong chúng ta đều tỏ ra có thiện chí và đừng nên lợi dụng đời sống máy móc nhiều quá.

TỬ VI *hàng ngày*

Do Đột-sĩ TÙNG KHIÊM phụ trách

VẬN MẠNG MỖI NGÀY CỦA QUÝ BẠN

Hiện nay chúng tôi đã nhận được trên một ngàn lá thư của độc giả gửi tới yêu cầu lấy số tử vi. Trước một con số to lớn như thế, mà chỉ có một mình Đạt-Sĩ Tùng Khiêm phụ trách (hơn nữa những lá số Tử vi cần phải được lấy một cách cẩn thận) nên chỉ mới có ba trăm bạn đọc nhận được lá số. Chúng tôi tha thiết mong quý bạn đọc giả thông cảm, tạm ngưng gửi thư lấy số. Khi số thư đã vơi, chúng tôi sẽ loan báo sau để quý bạn gửi phiếu.

NGÀY CANH THÂN (5 11 năm Kỷ Hợi) THỨ SÁU 4-12-59
KỴ TUỔI *Giáp Dần, Mậu Dần — Hành Mộc, Sao Quỷ, Trực Thâu*

TUỔI	NAM MỆNH	NỮ MỆNH
TÍ	Thời vận vừa đến, mọi công việc nên tiến hành ngay sẽ gặp dịp và có lợi Tuổi 39 có chuyện tiểu nên việc.	Qua mấy ngày xấu, vận nay đã thấy khá. Công việc dự định nên tiến hành gấp sẽ có người giúp đỡ đắc lực.
SỬU	Vững lòng tin tưởng ở tài nghệ mình. Bền chí nhẫn nại, không lùi bước trước mọi khó khăn. Nhất định bạn sẽ thành công.	Vì một câu chuyện nhỏ nhen, chỗ bạn hữu có chuyện xích mích vào buổi sáng. Chiều làm ăn gặp trở ngại buồn lòng
DẦN	Thời vận xấu, gặp sự hao tốn tiền tài. Chẳng nên buồn rầu chán nản, do là tránh khỏi được sự đau yếu đấy.	Công việc hãy làm cầm chừng, chớ ham bốc vác lo, sẽ bị thua thiệt nặng. Tuổi 22 có sự trở ngại về lương duyên.
MÃO	Đầu Quân ngộ Phục binh, phải đề phòng sự tức khí gây gổ. Vì chuyện trẻ con mà mất lòng người lớn. Tuổi 45 xấu nhất.	Không nên hứa hẹn với ai điều gì. Tuổi 21 đừng quá tự kiêu mà hỏng việc. Tuổi 57 phải đề phòng đau yếu.
THÌN	Góp vốn buôn bán, hay hợp sức kinh dinh rất tốt. Đi xa cũng có lợi. Tuổi 32 tính việc công danh gặp Quí nhân giúp đỡ.	Công việc người ta đã giao cho, nên tiến hành ngay, sẽ gặp dịp và có lợi đấy. Tuổi 44 gặp hoạnh tài tự nhiên
TỊ	Ngày xuất hành và ra vốn đều không có lợi. Mọi việc nên giữ mực thường, chớ tính công chuyện mới, sẽ bị thất bại.	Mộng đẹp ôm ấp từ lâu nay đã thành sự thực! Bỏ ngoài tai những lời dèm pha. Tuổi 55 có tin mừng của con cháu.
NGỌ	Sao Thiên Lộc đang vượng, mọi việc tiến hành đều tốt, nhất kinh dinh buôn bán sẽ gặp lợi nhiều. Tuổi 30 tốt nhất	Buôn xa bán gần đều có lợi cả. Mưu tính mọi việc dễ thành. Tuổi 42 được tin mừng của thân nhân về việc kinh dinh.
MÙI	Tình cảnh chuyện gì cũng khó khăn, mưu vọng đều khó toại. Nín nhịn được tốt hơn. Xấu nhất tuổi 41. Cữ đi xa và xuất vốn.	Công chuyện người ta hứa với bạn hôm nọ, chiều nay sẽ có kết quả. Tuổi 29 có tin mừng từ xa đến, cầm sắt phỉ nguyền.
THÂN	Sao Hỏa Linh đắc địa sẽ phát hoạnh tài tự nhiên xuất hành đi về đông nam có lợi hơn Tuổi 28 gặp hạn mới.	Hãy bỏ những ý nghĩ viển vông ấy mà chăm lo công việc thực tế. Mọi sự làm ăn trung bình. Tuổi 40 phòng bạn khẩu thiệt.
DẬU	Thời vận trung bình, chưa nên tính chuyện đi xa Tuổi 39 mưu sự gặp trở ngại Tuổi 51 phòng cảm mạo thành đau nặng	Làm ăn buôn bán gặp may vào buổi sáng. Trưa có thân nhân qua thăm, tình cảm nồng hậu, gia đình vui tươi.
TUẤT	Sáng ra đã gặp chuyện buồn lòng. Sự làm ăn buôn bán nên cẩn thận. Hãy đề phòng mất mát đồ vật. Tối chớ đi khuya	Có sự xích mích trong gia đình vào buổi sáng. Trưa nhận được tin buồn từ xa về. Tuổi 50 tiến hành công việc gặp cản trở
HỢI	Hãy tiếp tục công việc bỏ dở trước, sẽ có lợi. Những chuyện hứa hôn trước chưa thành, nay nhắc lại sẽ toại ý.	Lộc mã giao trì, đi xa gặp may, buôn bán có lợi tuổi 25 cứ ý chí theo đuổi công việc cũ sẽ phát đạt lớn.

Ngôn Luận đọc

DÒNG SÔNG ĐỊNH MỆNH

của Doãn-Quốc-Sỹ

Bài của ĐỖ TẤN

DÒNG SÔNG ĐỊNH MỆNH **là một tập truyện dài kể chuyện một cậu bé từ ngày để chỏm đến khi thành tài. Cậu bé đó tên Thiện ở An lữ, cạnh con sông Đuống, năm lên tám cùng học với người con gái tên Yến ở trường làng, đến năm mười bảy tuổi đỗ thành chung, lên Hà nội, đậu tú tài bán phần, bỏ ngang học trường Cao đẳng Mỹ thuật. Đến năm thứ ba «Thiện chịu hai cái tang lòng cùng đau đớn ngang nhau: trường Mỹ thuật tạm đóng cửa và Yến lên xe hoa». Thiện bỏ qua nghề dạy học ở Hà Nội rồi lạc vào Huế.**

Tình hình chính trị lúc bấy giờ có mầm biến chuyển Thiện tham gia cách mạng, bỏ kinh thành vào chiến khu trước ngày 19 tháng 8 năm 1945. Rồi khởi nghĩa. Rồi đoàn quân Lư Hán tới giải giới quân đội Nhật. Rồi hiệp định sơ bộ mồng 6 tháng 3. Rồi toàn quốc kháng chiến. Rồi mặt trận tan vỡ. Và đói rách, chết chóc, tơi bời...

Đến năm 1951, Thiện lại bắt được liên lạc **với «ngoài đó» (tức với** Đảng) **tiếp tục nhận công tác ở nội** thành. **Tháng 4-1954, Thiện bỏ** thành ra khu, **vỡ mộng vì đối sách** khinh khi của **Đảng đối với «tụi** nghệ sĩ tiểu tư **sản». Tin Điện Biên** Phủ thất thủ. Hiệp **định Genève ra** đời. Đảng về vào **những phần tử** tiểu tư sản ở lại nằm **vùng. Thiện** hiểu rõ, «lẳng lặng trở về **thành».**

Tháng 9-1954, Thiện **nhận được** thư của chị báo tin đã di **cư vào** Nam. Thiện vào Sài-gòn tìm **gặp chị.** Tạo, bạn Thiện, được phép ra tuần báo, giao cho Thiện làm thư ký tòa **soạn** kiêm việc trình bày. Có tin tòa Đại Sứ Pháp cấp học bổng cho du học sinh Việt Nam, Thiện đệ nạp 2 tác phẩm để xin học bổng. Và... gặp lại Yến. Yến bây giờ đã có hai con, chồng chết biện mở hiệu thuốc tây ở đường Bonard. Hai người nâng đi lại với nhau Tình xưa đượm lửa. Thiện vẽ tranh cho Yến. giận Thiện. Không **một ai làm lành trước,** Đến khi gặp **nhau lần** cuối thì mãi lại Thiện đã sang Pháp.

Những năm ở Pháp, Thiện chăm học, chăm ghi chép chăm sáng tác và thành tài. Lần theo thầy trình bày tranh ở Barcelone, Tây ban Nha, Thiện được biết Suzanne, một cô gái Pháp. Suzanne rất mê tranh của Thiện. «Nàng đã theo xong lớp học tám năm về dương cầm tại âm nhạc viện quốc gia ở Paris. Trong khi tiếp chuyện, «Thiện luôn luôn chăm chú đến mớ tóc của nàng. Đúng là mớ tóc của Yến!» Thiện lại vẽ nhanh cho Suzanne. Hai người yêu nhau. Và... lấy nhau.

Thiện về nước, phụ trách ngành hội họa trường Mỹ thuật Quốc gia. Anh đi ngang đường Bonard không còn thấy Yến ở đó nữa. Yến đã đi Huế lấy chồng làm giáo sư Đại học. «Dòng sông định mệnh đã đổ ra biển», cuộc đời êm ả trôi xuôi...

°°°

Nếu là một tác giả nào khác viết *Dòng sông định mệnh* thì có lẽ vấn đề sẽ đặt ra một cách giản dị cho việc nhận xét và phê bình, nhưng đằng này tác giả của nó lại là Doãn Quốc Sỹ. Dĩ nhiên ông cư Văn chương ấy không thể nào viết truyện chỉ để viết truyện, nghĩa là cứ kể con cà con kê con dê con ngỗng rồi đến đoạn nào thấy rằng kết luận ở đó có hậu thì kết luận. Qua *Sợ lửa, Ly Hoát, Gánh Xiếc*, người ta nhận thấy Doãn Quốc Sỹ không nhiều thì ít đã cố ý không lồng vào tác phẩm của mình những tư tưởng triết lý, những quan điểm sống về cuộc đời, những ý niệm siêu hình về nhân sinh và vũ trụ. Ở *Dòng sông định mệnh* chắc cũng vậy. Trước tiên là quan niệm về định mệnh của tác giả. Vì tin ở định mệnh cho nên lần gặp lại Yến ở Sài-gòn, Thiện mới nói: «*Cũng là cái số tôi không thoát khỏi tay Yến làm khổ*» (trang 57) Và khi sắp bắt lại được hạnh phúc, Thiện đã không thu xếp và quyết định dứt khoát mà chạy theo một ý tưởng «*Cấp tốc thành hôn... Hướng trăng mật... Thiện đi... Yến chờ... Còn biết là sao hơn... Thiện chập chờn thiếp ngủ mà thấy hồn bồng bềnh như con thuyền, con thuyền xuôi dòng đấy mà vẫn chẳng biết sẽ trôi về đâu*» trang (67). **Vì tin ở định mệnh, phó mặc cho định mệnh xô đẩy cho nên Thiện mới chấp nhận những cái có lý như là những diễn biến làm thắm đẹp cuộc đời, tôn cuộc đời thêm giá trị và quyến rũ.**

«— Chúng mình đã giận nhau thật ư hở anh?

«— Thật chứ!

«— Kể cũng thế mà chúng mình giận nhau, vô lý thật.

«Cuộc đời mà không có những cái vô lý như thế thì chán chết.

Sự thật thì không phải vì không có *những cái vô lý* **mà cuộc đời đáng** chán, **nhưng chính vì Thiện tin ở** định mệnh, **anh không thể nào cưỡng** lại, phản ứng **lại những sự việc bất lợi** đã đến với anh **cho nên mới chấp nhận** nó như là những **biến chuyển tất nhiên** của lẽ sống và lấy **đó làm những lý** do thi vị cuộc đời.

Thái độ tin tưởng **vào định mệnh** đó của Thiện đã cho **phép con người** tình cảm của anh lướng **tưởng; và vì** quá thiên về mặt sống tình **cảm cho** nên về phương diện chính trị **Thiện** đã bị lừa dối, đã bị phỉnh phờ một cách dễ dãi. Xem như lần anh lên chiến khu hồi tháng 4-1954 thì thấy rõ: Anh nói «*Cái hèn hạ, cái phản trắc đáng ghê tởm là Đảng trở mặt lại về cuối tiểu tư sản và khuyến khích các phần tiểu tư sản, đề cao tiểu tư sản và khuyến khích các phần tử tiểu tư sản linh công tác «nằm vùng» Chẳng có ai mắc mưu. Khi đã một lần mắc đậu mùa, một lần mắc dịch tả... thì suốt đời người ta không mắc những chứng bệnh đó lần thứ hai nữa. Đâu cũng là một cách «miễn dịch tâm hồn»* (trang 39). Sự thật thì Thiện có sáng suốt được như anh đã lý luận không? Không chắc. Chứng cớ là anh đã nhiễm dịch một lần rồi, nhiễm dịch hồi mặt trận Bình Trị Thiên đổ vỡ. trong khi «*đâu đâu cũng chỉ thấy có những người dân tự động lần hồi nuôi nhau, tự động chống chồng giặc*» thì «*Hầu hết các cán bộ «Đông chính cũng» hình như đã chuồn ra Thanh, Nghệ, Tĩnh từ lâu rồi* (trang 35). ấy thế mà mãi đến tháng 4-1954, anh vẫn còn mò ra khu thì kể anh cũng đã «sáng suốt» lắm lắm.

Vì tin ở định mệnh (một thuyết không mới mẻ gì và đã từng làm bại hoại chí phấn đấu của bao thanh niên), vì để cho cuộc sống tình cảm trôi xuôi, cho nên Thiện đã yêu và đã cưới Suzanne một cách dễ dàng, và dù rằng sau này Suzanne đã được chồng giúp đỡ để Việt hóa đến mấy sự giúp đỡ của nàng cũng sẽ gây cho một người nặng về mặt sống tình cảm như Thiện gặp không biết bao nhiêu khó khăn trên đường đời. Vì vậy nên không chắc gì khi Yến đã lấy chồng giáo sư Đại học, khi Thiện đã có Suzanne, cuộc đời của hai dòng sông cứ thế mà lặng lẽ trôi xuôi về biển cả. Nhất là đối với Thiện. Khi trở về lại Saigon — nghĩa là khi đã có Suzanne — Thiện vẫn còn «bồi hộp» khi đi ngang qua đường Bonard nay đổi là đường Lê Lợi. Thiện vẫn còn nằm mơ gặp Yến trên đường Tự Do, Thiện vẫn nhớ lại những kỷ niệm thời thơ dại với tình yêu ban đầu. Và đặc biệt là có đêm Thiện «không sao ngủ được». Cái trạng thái tâm lý đó biểu hiệu cái gì nếu không là sự sinh hoạt của một tâm hồn lãng mạn, lãng mạn quá sức. Tôi nói: «*Có lẽ vì định mệnh (cũng lại định mệnh) phú cho chàng đôi mắt thấy Yến đẹp như một vì sao nên chàng chẳng bao giờ nắm được Yến vì — như chàng đã linh cảm — sao với người thường cách biệt* (trang III) và ở trang cuối cùng, những giòng chót cuốn sách: *Thiện vẫn đọc một lèn tới nàng như vậy rất lâu để tiếp tục nghĩ về Yến:.., Thiện dẫn Yến qua vùng khói pháo xanh, gót Yến lướt nhẹ trên xác pháo hồng. Thiện rót mời Yến uống chén rượu nồng để rồi hơi cay và pháo tiếp tục nổ làm lung lay các vì sao: «Kiếp sau em là vợ anh tình chúng ta chân thành, nhất định kiếp sau em là vợ anh»* (trang 113).

Không những Thiện lãng mạn mà còn tích kỷ nữa (tích kỷ vì cho dù Doãn Quốc Sỹ đã cưới hỏi cho Thiện rằng: anh đã coi «Suzanne đã là Yến, Yến đã là Suzanne, hai người đã đồng hòa vào nhau thành một» trong khi nằm với Suzanne mấy đêm tân hôn «*trong giây phút xúc động chót của ái ân, Thiện thấy hồn chàng như cánh buồm no gió của một con thuyền, trong một đêm trăng bồng thấu mình trở về bến cũ*» trang (103). Bến cũ đây không phải là Yến thì còn là ai?

Ngoài những khuyết điểm về tư cấu tạo gây một nhân vật bệnh hoạn hèn kém, thiếu tinh thần phấn đấu lãng mạn và buông xuôi, người ta còn thấy tác giả *Dòng sông định mệnh* đã quá rườm rà và khoác lác quá đáng ở phần cuối tập sách. Ông đã «tâng bốc» nhân vật của ông một cách quá lố khi đề cập đến tài năng của Thiện. Thiện nói (với Suzanne)

«— *Nói đùa vậy chứ tôi định thế này: hôm nay Suzanne chơi Chopin, mai Mozart, mốt Beethoven. Tất cả. Rồi hôm cuối cùng Suzanne sẽ tìm nhận xem Suzanne vào Chopin* Suzanne vào Mozart, Suzanne vào Beethoven..» (trang 99)

Cộng vào sự khoác lác đó là những nhân danh, địa danh, kiến thức mà Thiện được biết hay đã đi qua như Velasquez, Murillo, Le Titien, Rubens, Van Dyck, Fernand Nathan, Odé Skira, Hyperion, Notre Dame del Pilar, Saragosse, Barcelonne, Cervantès, Llobregat, Pyrénée và v.v... Tất cả những thứ đó chỉ làm cho cuốn sách thêm nặng nề và lộn xộn ở phần cuối và tựu trung vẫn không vớt vát được gì cho nhân vật chính hèn kém, buông xuôi và lãng mạn là Thiện.

Tóm lại, nếu người đọc không bị xúc động ngay ở đoạn mở đầu, lúc tác giả nói về những sinh hoạt thời thơ dại của Thiện và Yến thì *Giòng sông định mệnh* là một truyện dài mang nhiều hỏng nát từ lối bố cục đến cách cấu tạo nhân vật và những hàm ý về nội dung. May được một điều là văn của Doãn quốc Sỹ lúc nào cũng sáng sủa, giản dị và êm ái. Với điều đó, người ta hy vọng ở tác giả những cuốn sách tiếp theo.

Cáo lỗi

Vì một lý do ngoài ý muốn tòa soạn tạm gác tiểu thuyết «Tướng cướp si tình» một kỳ.

Xin cáo lỗi cùng bạn đọc.

N.L.

TRỊ bịnh Cùi bịnh phong tình
24 THỨ TRỊ
PHONG THẤP TÊ BẠI
Đái sưng sẹ và bịnh tim
DI-MỘNG HUỢT TINH
Lỗ tai, lỗ mũi, cuống họng. Điều kinh Bạch đái, mặt có tàn nhang yết hầu ung thư, bịnh suyễn, ho lao và các chứng ngoại khoa.
Đông Y-sĩ TRƯƠNG-CHẤN-GIANG
44 đường Châu-văn-Tiếp—Cholon (phía trước rạp hát Lido)

MỖI NGÀY 1 TRUYỆN

(Tiếp theo trang 3)

Mọi việc tiếp theo đó đã xảy ra một cách vô cùng mau chóng không khác gì những vụ án tình thường thấy diễn trên màn bạc. Chị bếp Tư chỉ nghe thấy có tiếng Hán la:

— Mi muốn chết hả? Ta lại bắn nát sọ mi ra bây giờ!

Tiếp đó, chị Bếp thấy chàng thanh niên, — khách của Hương, — ở trên lầu hốt hoảng chạy xuống, ra xe, rồ máy rong tuốt!...

Kế chị Bếp lại nghe thấy tiếng chồng thét:

— Có phải Hương định tuyệt tình thiệt không?

Tiếng Hương cười khinh bỉ, và đáp lại:

— Thôi, đừng có lôi thôi! Tôi mời ông đi xuống ngay! Ông không có quyền la lối trên này!...

Tiếng Hán nghiến răng thét:

— A, không có quyền? Này, mi đuổi ta sao?..

Kế đó tiếng mấy phát súng nổ!.. Tiếng Hương la cầu cứu:

— Nó bắn chết tôi rồi!..

Nhưng rồi im bặt, có lẽ Hương đã tắt thở. Chị Bếp thấy chồng chạy xuống, hai mắt đỏ ngầu, vừa chạy ra khỏi nhà, vừa nói:

— Ta bắn chết mi, chớ sợ gì! Ta ra nạp mình tại bót đây!

Chừng 15 phút sau, các nhà chuyên trách tới khám nghiệm, lập biên bản, và Hán bị bắt, giải tòa... Mấy tháng qua, nhờ được luật sư tận tình bào chữa, vịn vào cớ: Hán đi lấy súng, tình cờ tạt về nhà, bắt gặp Hương ngoại tình nên nổi cơn ghen, kế đó bị Hương làm dữ, nên... tự vệ, cốt để tránh cho Hán tội cố sát, có dự mưu và xin Tòa cho hưởng lượng khoan hồng!...

Kết quả, Hán chỉ phải chịu có 5 năm tù; tòa đã xử nhẹ như vậy chỉ là vì cuộc điều tra cho biết: Hương là một hạng gái giang hồ, có hành tích nguy hiểm, trước đây đã có lần cãi cọ với người tình, và chụp lấy chiếc lọ cắm bông đập vào đầu gã làm cho bị trọng thương, suýt chết!....

°°°

Năm năm nằm trong nhà lao đã làm cho Hán thấy chán ngán cuộc đời. có khi ngậm miệng suốt mấy ngày liền, không buồn truyện trò với ai hết. Hán cũng vẫn thường nhận được quà bánh, do chị Bếp Tư gởi vào, nhưng tuyệt nhiên không gặp được mặt vợ một lần nào, Do đó, Hán đoán vợ chàng đã lấy chồng khác. Lòng chàng lạnh ngắt sự đời, nên việc này không làm cho Hán quan tâm đến mấy. Cả cho tới ngày mãn hạn tù, chàng bước ra khỏi khám, trong lòng bàng hoàng như kẻ vừa tỉnh giấc mơ dài, chẳng còn biết sẽ đi về đâu nữa!

Nhưng ngay lúc Hán còn đương ngẩn ngơ và choáng váng trước cảnh nhộn nhịp rộn rập của xe cộ đô thành, Hán bỗng nghe thấy tiếng gọi:

— Anh Hán! Anh Hán! Em đợi anh từ sáng đến giờ!

Hán nhận ra là vợ. Sau năm năm cách mặt, Hán thấy chị Bếp Tư không thay đổi bao nhiêu, trái lại còn có vẻ lịch sự, gọn gàng hơn trước! Hán lúng túng chưa kịp nói gì, thì chị bếp đã vui vẻ bảo chồng:

— Thôi, chúng ta về nhà thôi chứ! Anh hãy về tắm rửa, thay đồ, rồi muốn đi dạo chơi thành phố hãy hay.

Và chị Bếp vẫy xe tắc xi, cùng chồng bước lên, để trở về căn nhà xa lạ đối với Hán vì Hán nào có biết bao giờ!

Chị Bếp rót cho Hán đầy một ly la de, rồi dục:

— Anh hãy uống cho đỡ khát, rồi đi tắm... Em còn có nhiều chuyện nói với anh!...

Hán thở dài, lúng túng:

— Tôi thực không ngờ...

Chị Bếp Tư nhìn chồng và mỉm cười. Chị thong thả nói, bằng một giọng cố gắng làm cho tự nhiên:

— Mình còn được biết nhiều chuyện không ngờ khác nữa! Mà chắc điều này là mình không ngờ nhất, và em thấy cũng cần phải nói ngay cho mình biết: không phải chính mình đã bắn chết con Hương!

Hán ngạc nhiên, hỏi lại:

— Em nói chi lạ, tôi không hiểu!

— Thiệt mà, đó là sự thiệt! Anh hãy nhớ kỹ lại coi: trong súng thiếu mất ba viên đạn. nhưng chính anh chỉ bắn có hai phát thôi. Phát đạn thứ nhất, anh bắn Hương hụt ra ngoài, đạn bay lủng tường. Phát thứ hai, anh bắn tiếp nhưng chỉ trúng bả vai Hương làm cho Hương té xỉu... Lúc này, anh tưởng Hương đã chết, nên bỏ đi nạp mình tại bót. Em chạy lên thấy Hương vẫn còn thở nên đã cầm lấy súng mà bắn phát thứ ba kết liễu đời con đàn bà nguy hiểm!...

Hán ngẩn ngơ, hỏi lại:

— Em nói thực chớ?

— Anh Hán, sự thực là thế. Anh cứ cố nhớ lại coi, có phải lần đầu, anh đã khai cung, nói chỉ bắn có hai phát, về sau, bị gặng hỏi lại, anh mới nhận là bắn ba phát đó thôi.., Anh Hán, em cần phải xin lỗi anh, vì em đã cố tình để mặc cho anh chịu tội thế cho em, một phần vì em cũng muốn để anh đền bù bao nỗi đau xót chua cay mà anh đã vô tình bắt em phải chịu đựng bấy lâu...

Chị Bếp Tư nói tới đây thì ngừng bặt, vì Hán chỉ kêu lên một tiếng nho nhỏ «Trời ơi» rồi té xỉu, ngất luôn!

Chị Bếp Tư vực chồng lên giường. Chị thoa dầu cho Hán, vuốt lại những sợi tóc bơ phờ dính bết trên trán Hán vì những giọt mồ hôi vừa toát ra xối xả. Chị Bếp rơm rớm nước mắt, nhè nhẹ lay chồng gọi:

— Anh Hán, anh đã tỉnh chưa! Anh tha lỗi cho em, em vừa mới nói lừa mình để trả thù chơi!... Trời ơi, anh quả tình chất phát quá! Nói sao thì chồng em tin ngay là vậy đi thôi!

của Bác sĩ NHA-TUẤN

— Ông LÂM THÁI HOÀNG (Sài-gòn):
Có thể uống Retarcyl mỗi ngày 3 viên và tiêm Stérandryl 50 mgr. Mỗi tuần tiêm 1 ống tiêm mông tiêm 6 ống rồi nghỉ.

— Bà TRẦN THỊ HÒA (Đa Kao):
— Không có gì hại cả. Có điều không được vui vẻ lắm thôi.
— Bà nên ra nhà thương Từ Dũ hỏi điều kiện.

— Ô. NGUYỄN ĐỒNG TIÊN (Chợ-lớn) Uống thuốc bổ ấy được. Ít tuổi quá không nên chích thuốc đó. Theo một đơn thôi. Cái nào đỡ thì nên dùng.

— T.S. Vũ văn Bao Có thể bôi Pommade Asterol hoặc Hydrocortisone.

— MỘT ĐỘC GIẢ Ở SÔNG MỸ: Xin mổ tại Bệnh viện Bình dân. Nên đi khám ngay.

— Bà BÍCH CHÂU Sàigòn: 1) Có thể tiêm Synergon. 2) Nếu kinh không đều không nên theo phương pháp đó.
3) Có thể dùng thuốc (pommade) hoặc túi cao su.

— ÔNG NGUYỄN THẾ TẬN (Nha Trang): Hơi nhanh quá đấy. Nên tiêm Sterandryl hoặc Forton.

— ÔNG HẢI VĂN: Nên đến bệnh viện Bình Dân khu ngoài da. Phải xem bệnh và thử máu mới biết rõ được.

MINH-TRIẾT
— Chuyên xem chỉ tay và tướng mạo dự đoán vận mệnh cùng họa phước đời người.
— Truyền dạy toàn môn VỊ BỐC TIÊN TRI của vua Văn-Vương, điều cầu hỏi ứng nghiệm như thần, học hiểu mau lẹ.
— Chuyên luyện «THÁI CỰC ĐỒ PHÙ» để bảo hộ thân mệnh và thuận hạp trên mọi đường sanh kế. (không nhận làm phù bất chanh).
254 đường MINH-MẠNG (P. Pasquier cũ)
CHOLON gần Ngã ba Vườn Lài

LỚP ANH VĂN
NGUYỄN-NGỌC-LINH
129-131 Lê văn Duyệt (Trường Tao Đàn) Sài gòn
Hôm nay mở thêm các lớp:
SƠ ĐẲNG, CẤP-TỐC, TRUNG-ĐẲNG THỰC HÀNH

TÂM TÌNH NHỮNG KẺ YÊU NHAU

(Truyện đăng trọn trong một tuần)

• «Ồ, MÌNH KHÔNG CÓ QUYỀN GHÉT CON HIỀN. DÙ SAO THÌ NÓ CŨNG CÓ QUYỀN YÊU NHƯ MÌNH.»

(Tiếp theo)

HỒNG-DƯƠNG

Sài gòn... tháng...

Lạ quá khi D. đến thì mình thấy vui lạ khi D. về sao mình thấy buồn buồn nhớ nhớ. Tại sao nhỉ?

S...tháng...

Hôm nay D lại đến. Có cả M nữa. D đến đúng lúc mình mới ngủ trưa giậy. Đầu tóc rối bù ngượng chết được. Mình vội lên gác chải đầu. Đánh tí phấn hồng. Sao mình lại làm dáng thế nhỉ? Mình ngắm trong gương mãi rồi mới dám xuống. D khen mình đẹp. Thú không thể tả được. Tại sao mình lại thích làm dáng với D? À, phải rồi, tại D hay khen mình đẹp không phải mình yêu D đâu nhé. Hôm nay D tỏ vẻ săn sóc đến sắc đẹp của mình nhiều quá. Mình cảm động đến... ứa nước mắt.

Thế là D lại về. Mình thấy buồn day dứt.

S... tháng... !

Sao buồn đến thế này? Sao hôm nay chẳng thấy D đến? Hay là D ốm? Hay có khi D đã... quên mình. Trời ơi, không đời... không đời nào.

Mà tại sao mình cứ phải nhớ đến D?

Ghét D. quá,

S...,tháng...

Hôm nay nữa, D cũng không đến. Ngắm gương mình thấy xấu hẳn đi. Mình ghét hộp phấn, ghét cả cái gương. Ghét tất cả.

Trời ơi, sao buồn thế này? D. ơi sao không lại?

S...tháng...

Có thế chứ, hôm nay D. lại biếu mình một lạng ô mai. Tài thật sao D. lại biết mình thích ăn ô-mai, mà lại ô-mai mứt gừng hảo hạng. Đúng móc sở thích của mình.

Nhưng mà tại sao lại cho con Hiền lọ nước hoa? D. lại còn nói với nó là: «Em chỉ được dùng thứ này để khi nào cứ ngửi thấy mùi thơm của nó là anh biết ngay là em». Trời ơi câu nói ấy sao có vẻ âu yếm thế. D. còn bắt con Hiền phải để kiểu tóc như Pier Angeli. Việc gì đến D. mà phải để ý đến tóc của con Hiền. Trông con Hiền hôm nay đáng ghét quá. Nó lại còn làm ra vẻ ngượng. Trông cái mắt nó nhìn D sao mà đáng ghét thế? D lại cũng cứ nhìn nó mỉm cười.

S... tháng...

Hôm nay D lại đến cả M, cả H, cả T... Mình đi làm về đã thấy họ ở nhà. Mình bắt gặp quả tang con Hiền đang nhìn D một cách trìu mến. À thì ra họ định đến chơi với Hiền chứ đâu có phải đến thăm Nguyệt đây. Đồ giả dối, dối bỏi.

Mình tức không thể tưởng tượng được.

S..., tháng...

Trời ơi thật là hết! Hết cả, tan vỡ cả. Mình đoán không sai, họ có tình ý với nhau. Mình ngu quá: tại sao mình lại... yêu D. Hôm nay D lại nói với mình là D. yêu con Hiền. Con ranh con ấy ngấm ngầm mà ghê thật. Mình không ngờ. Thật là đúng với câu thơ của ai không biết nữa:

«Có kho tang mang tặng chẳng nhầm nơi»

S... tháng...

Mỗi lần D. đến là một lần mình thấy đau khổ! Mình cố quên đi mối tình ngang trái ấy, nhưng quên sao được trong phút giây. Dù sao thì mình cũng đã yêu D. quá mất rồi. Mình không thể chịu được những cảnh thân mật giữa D. và con Hiền.

Đêm nay trời lại mưa sụt sùi. Gió lạnh quá. Nhưng có lẽ cũng không lạnh bằng hồn mình. Tình yêu.. tình yêu là cái quái gì mà lại làm ta khổ thế này.

Hiền ơi tao ghét mày lắm.

S... tháng...

Ồ, không mình không có quyền ghét con Hiền. Dù sao thì nó cũng có quyền yêu như mình. Nó trẻ hơn mình. Mình già rồi. Gần ba chục tuổi rồi còn gì nữa. Muộn rồi. Hết.

S... tháng...

Cố quên nhưng không sao quên được. Mỗi lần D. đến là mỗi lần vết thương lòng mình lại thấy đau nhói lên. Có cái gì nghẹn nghẹn ở cổ.

S... tháng...

Trời ơi, tại sao mà mình lại khổ đến thế này? D. đã hoàn toàn thờ ơ với mình. Không, không mình không thể chịu được.

S... tháng...

Suýt nữa thì quên còn mấy hôm nữa là đến ngày sinh nhật của mình khiếp quá mấy hôm liền mình cứ ngửi thấy mùi khó chịu ở gầm giường. Hóa ra là con chuột ăn phải bả chết xình ở trong kẹt giường. Giá mà người ăn phải bả chuột chắc cũng phải chết. Ờ mà chết lại dở khổ. Hôm nọ, con Liên đốt bức ảnh kỷ niệm của bồ nó tặng nó. Mình hỏi nó lại bảo là vì nó muốn giữ bức ảnh đó cho riêng nó thôi, nên phải đốt đi. Để đấy ai đến cũng cứ nhìn, có khi lại bị mất cắp nữa là đằng khác.

À, giá mà... mà D chết đi thì D sẽ là của riêng mình.

S...tháng...

Trời ơi, tôi không muốn nhìn thấy D nữa. Ai biết cho nỗi khổ của mình đâu. Cả D, chàng cũng thản nhiên trước sự tuyệt vọng của mình. Cả con Hiền nó cũng vẫn cười bên sự đau khổ của mình. D đã thản nhiên dẫm nát tình mình. Ích kỷ, họ ích kỷ hết. Ích kỷ... ích kỷ... ích kỷ.

S... tháng...

Hôm nay là ngày sinh nhật của mình rồi. Ngày vui của mình mà sao chỉ có tụi bạn mình là nói cười vui vẻ, còn mình thì lại buồn. Mình hồi hộp.. lo.. run... trời ơi sao mình run thế này. Con Hiền vẫn thản nhiên. Cả D. nữa, vẫn cái nhìn ấy... cái nhìn đã làm rung động lòng mình, và để làm... tan nát lòng mình. Mình cố viết nốt vài giòng nữa rồi mới ra. Có lẽ đây là những giòng cuối cùng của tập nhật ký này. Tụi nó đang gọi mình rối rít. Mình cuống quá.

(Còn nữa)

Trăng - mộng

Hương ngát hoa lan
Trăng tỏa ánh vàng
Một mình rén bước
Đêm sâu mênh mang.
°°°
Đêm sâu mênh mang
Ánh trăng ngập tràn
Tưởng chiều sắp lặn.
Ta đi bên nàng.
°°°
Ta đi bên nàng
Hoa lòng ngập sáng.
Hương bay tỏa ngát
Lá rụng mưa vàng.
°°°
Lá rụng mưa vàng
Ta nói: yêu nàng.
Ngước nhìn e thẹn
Nàng bảo: «yêu chàng»
°°°
Nàng bảo: «yêu chàng
Bao chờ ly tan
Đừng quên ước hẹn
Cho phai Đá Vàng.
°°°
Mà phai bóng nàng
Nàng chẳng sang ngang
Năm tháng ngày đợi:
Hoa trái tràn lan.
°°°
Hoa trái tràn lan.
Xé xây mộng vàng
Ngày nào đã đến:
Ta cầm tay nàng.
°°°
Ta cầm tay nàng-
Nhẹ qua mắt nàng
Nhẹ nhàng một chiếc:
Nồng thắm môi nàng.
°°°
Nồng thắm môi nàng
Nàng sẽ trả chàng:
Cái hôn huyết mạch.
Đêm mừng mênh mang
°°°
Đêm mừng mênh mang
Trăng tỏa ánh vàng
Một mình.. hai đứa
Hương ngát hoa lan..

ĐINH HOÀNG SƠN
(*Mạc hoài Phong*)
Mai vàng

TRỊ BỊNH-CÙI BỊNH HOA LIỄU
bịnh trĩ bịnh tê thấp
DI-MỘNG HUỢT-TINH
Con mắt lỗ mũi lỗ tai
CUỐNG HỌNG

Bịnh thiên trụy, bịnh tim, điều kinh, bạch đái, yết hầu, ung thư bịnh suyễn ho lao và chứng ngoại khoa.

Phòng khám bệnh: **BÁC-ÁI** Đông y sỹ Trương Sơ

33 đường Kỳ Con (Marchaise cũ) cầu Ông Lãnh (Sài-gòn)

TIẾNG ĐỘNG CÓ THỂ LÀM CON NGƯỜI PHÁT ĐIÊN!

• TIẾNG ĐỘNG KHÔNG GIẾT CHẾT NGƯỜI NGAY, NHƯNG DẦN DÀ ĐẦU ĐỘC TIM ÓC VÀ LÀM CHO TA GIÀ TRƯỚC TUỔI.

THANH QUỐC

Cách đây không lâu tòa đô chính Sài gòn có ra chỉ thị nghiêm phạt những kẻ nào làm ồn ào hay phá rối trật tự trong giờ giấc nghỉ ngơi của mọi người. Chỉ thị nghiêm phạt trên của tòa đô chính là một việc rất thích hợp và chính xác.

Mà thật vậy, sự ồn ào và tiếng động là một trong những tai họa của nền văn minh chúng ta. Tuy rằng tiếng động không giết chết người nhưng nó làm cho người ta đau ốm và có khi phát điên lên. Những điều trên đã được các nhà chuyên viên xác nhận. Từ lâu, các nhà sinh lý học và các bác sĩ đã họp nhau lại để nghiên cứu tìm cách chống lại với những tiếng động ồn ào. Các nhà sinh lý học và bác sĩ đã đo âm thanh tiếng động bằng đề-si-ben (décibels) (Đề-si-ben là đơn vị để đo sức mạnh của tiếng động). Máy của một chiếc xe xích lô máy hay một chiếc xe si-cút-tơ hoặc vết-pa đang chạy đo được 130 décibels. Thật là kinh khủng! tiếng động, ồn ào không những là một mối phiền phức bất tiện mà còn là một mối rất nguy hiểm cho sức khỏe của tất cả mọi người.

Tiếng động làm tăng thêm sự mệt mỏi và làm mạch máu căng thẳng

Tiếng động không những nguy hiểm cho hai lỗ tai, mà là nó còn nguy hiểm cả cho thị giác nữa. Một người khỏe mạnh và có đôi mắt rất khoẻ, không bị đau hay làm sao cả, mà khi chịu đựng trong năm phút tiếng động ồn ào của một cái máy, mắt người ấy sẽ kém đi và sự phân biệt về màu sắc sẽ thay đổi, mắt người ấy sẽ thấy vật gì cũng toàn là màu đỏ cả. Muốn cho đôi mắt khoẻ lại và có thể phân biệt được rõ ràng màu sắc thì người ấy phải nghỉ ngơi trong tĩnh mịch độ một tiếng đồng hồ.

●

Thử tưởng tượng, trong một phố mà lúc nào tiếng động cũng ồn ào từ 70 cho đến 75 đề-si-ben, thì người phải chịu đựng tiếng động sẽ ra sao? — Nhịp tim và hơi thở của người ấy sẽ tăng lên; mạch máu trong cơ thể người ấy cũng sẽ căng lên; bộ phận tiêu hóa sẽ bị ngưng trệ lại, sự hoạt động của dạ dày và ruột sẽ yếu đi.

Tiếng động còn làm cho người ta tăng thêm sự mệt mỏi. Một người làm việc giữa những tiếng ồn ào, năng xuất làm việc sẽ bị kém đi 39 phần trăm.

Mới đây các bác sĩ và các nhà sinh lý học làm một cuộc thí nghiệm về cho người ta biết rằng sự ồn ào làm cho con người ta già đi một cách nhanh chóng. Như trên đã nói, tiếng động ảnh hưởng đến thị giác và nó còn rất nguy hiểm cả cho bộ óc của con người ta, dù người ấy có mạnh khoẻ đến đâu chăng nữa. Tiếng ồn ào làm những tế bào thần kinh biến đổi nhanh chóng, làm cho người ta chóng quên và không còn suy xét hay phán đoán một cách tinh tường công việc.

Một tiếng động nhẹ cũng có thể làm cho các giây thần kinh trong óc căng lên và máu chạy lên óc ứ đọng lại, không thoát xuống ngay được. Máu ứ đọng lại trong óc sẽ làm cho người ta choáng váng và mắt nhìn sẽ hoa cả lên. Tiếng động mạnh mà bất thình lình sẽ làm cho một người bình thường phải giật mình, nhưng nếu là một người yếu, một người bị loạn thần kinh hoặc người bị bệnh điên giản (epileptique) thì tiếng động đó có thể đem đến cho họ một cơn hiểm nghèo.

Sự tĩnh mịch giúp cho công việc trở nên kiến hiệu

Tất cả mọi người; mỗi người có một cách chịu đựng tiếng ồn ào khác nhau. Một cuộc thí nghiệm cho người ta thấy rằng những người thợ làm việc bằng tay và những người già cả là những người rất hay giật mình, tính giây khi nghe thấy tiếng động hơn là những người trí thức và những người từ 30 cho đến 40 tuổi. Tiếng động còn làm cho những giờ giấc nghỉ ngơi giảm đi và mất sự kiến hiệu của cuộc nghỉ ngơi lấy lại sức khỏe rất nhiều.

Một người đánh máy chữ ngồi đánh máy trong một căn phòng làm việc yên tĩnh sẽ tránh được những lỗi lầm trong khi đánh máy đến 29 phần trăm.

Theo một bác sĩ Pháp tên là Soubiran thì một người béo tốt mà ngày nào cũng phải nghe những tiếng động từ 110 cho đến 115, đề-si-ben thì chẳng bao lâu người ấy sẽ gầy yếu đi và tinh thần sẽ không còn sang suốt nữa. Và một người khỏe mạnh cũng sẽ phải điên lên nếu người ấy phải nghe những tiếng động 200 đề-si-ben liền trong bốn tiếng đồng hồ.

(Xem tiếp trang 2)

SỐ 54

Truyện gián điệp kỳ tình mạo hiểm
Phóng tác của TRẦN THIÊN THANH

Vì tính chất thời sự của câu chuyện, chúng tôi xin ân cần nhắc lại rằng, đây là một chuyện hoàn toàn tưởng tượng, nếu có những sự trùng hợp thì chỉ là một sự ngẫu nhiên ngoài ý muốn của tác giả.

PHẦN THỨ BA

I

(Tiếp theo)

Shin Wa đứng trong phòng có một mình. Nét vui tươi quen thuộc tiêu mất gã giờ đây đã mất hẳn. Gã đang có điều gì nghĩ lung lắm. Điếu thuốc trong tay cháy đã gần hết, Gã đi đi lại lại suy tính một lối thoát. Nhưng rồi Gã chợt mỉm cười khi nghĩ đến cái giấy thông hành ngoại giao. Có cái bùa ấy, hẳn là có nhiều sự may mắn để thoát khỏi cơn nguy hiểm.

Gã lại nghĩ tới Liên Hương. Một vài câu hỏi lởn vởn trong trí gã. Bỏ rơi Liên Hương thật cũng là một sự đáng tiếc, nhưng chẳng làm thế nào hơn được. Hoàn cảnh hiện tại không cho phép gã được chần chừ lâu ở Sai-gòn. Cổng nhà tù đang mở rộng để chờ đón gã. Nghĩ thế, gã lại thở dài sườn sượt.

Gã liếc mắt nhìn đồng hồ. Gã ngồi vào bàn giấy, và viết thư cho Liên Hương.

Bên ngoài trời tối mịt, lại mưa lất phất. Ở phía bên kia đường đối diện với nhà Shin Wa, Lê Đô và Tốt, một anh giả làm gã bán cà-phê, sữa đậu nành rong, còn một anh làm khách hàng.

Tuy giả vờ trò chuyện, nhưng cả hai đều không ngớt theo dõi những người ra vào ở căn nhà trước cửa. Mấy phút sau, cánh cửa khách sạn rộng mở. Người công nhân khuân ra hai chiếc va li lớn. Rồi sau đó Shin Wa xuất hiện. Lê Đô và Tốt thấy hắn ngơ ngác nhìn quanh như có vẻ đang kiếm một chiếc tắc xi. Vài phút sau, một người đàn ông tiến lại phía gã thầm thì. Gã khẽ nhún vai.

Lê Đô nói:

— Có lẽ thằng cha này định đi lộ. Đồ đạc của nó sẽ chuyển đi sau. Nếu nó đánh bài chuồn, tôi sẽ theo nó, và cậu sẽ ở đây. Có kẻ nào khả nghi, lảng vảng tới đây, cậu nên báo ngay cho tôi rõ. Cậu biết là phải gọi đến đâu rồi chứ gì?

— Yên chí. Tôi hiểu rồi.

Sau khi làm bầm nói những gì với người gác cửa, Shin wa bước xuống lề phố. Lê Đô lặng lẽ bám sát gã như một cái bóng. Thỉnh thoảng, chàng thấy gã hơi liếc mắt về phía sau nhưng Lê Đô đã khôn ngoan tìm cách tránh được cặp mắt ấy.

°°°

Vào khoảng 9 giờ tối, Liên Hương tới nhà Shin wa. Nàng bước vào phòng khách, không có một ai. Nàng nhìn thấy một lá thư để trên bàn, bèn mở ra đọc.

Liên Hương thân mến,

Anh ra đi và nghĩ rằng đời ta có lẽ chẳng thể nào hy vọng có ngày tái ngộ. Anh chắc rằng, tối nay em sẽ đến thăm anh, nhưng công việc cấp bách, anh không thể chờ đợi được. Cho tới phút chót, anh đã tưởng là có thể ở chân chữ trong ít lâu nữa. Nhưng người ta đã buộc anh phải đi ngay. Sáng mai anh sẽ đáp phi cơ đi Hương Cảng sớm. Anh sẽ trở lại căn phòng này lấy một vài thứ vào khoảng 10 giờ gì đó. Có lẽ lúc ấy thì em cũng chẳng còn đây nữa.

Thôi, thư nói chẳng hết lời. Chỉ biết rằng, anh thành thật yêu em. Hình ảnh em sẽ chẳng bao giờ có thể nhòa phai trong trí nhớ của anh.

Người yêu em.

Nàng đọc lại bức thư ấy lần thứ hai, rồi vò tròn vứt ra ngoài cửa sổ. Và nàng mỉm cười và thầm thì với mình: «Hắn vẫn tưởng là hắn đóng trò khéo, trong khi ấy thực tế đã cho biết rằng, hắn đã hết sức vụng dại».

Sau đó nàng ra gọi điện thoại nói chuyện với cô nữ thư ký của cụ Đào và gửi cho cụ Đào một thoại văn bằng mật mã.

II

Cuộc chạm trán giữa Vĩnh Điền và Shin Wa

Vĩnh Điền bước vào nhà hàng *Cantalonp jaune*. Chàng nhìn thấy Thùy Mai ngồi thầm lặng nơi góc phòng, ở phía dưới một ngọn trúc đài tỏa ánh sáng mờ nhạt. Nàng vận chiếc áo màu tango, khoác ngoài một chiếc áo len cụt tay màu trắng cổ lông sù. Vĩnh Điền tiến lại phía nàng mở đầu bằng những lời khen ngợi:

— Chẳng cần phải quan sát nhiều anh cũng biết ngay em là người đẹp nhất nơi đây.

— Thôi anh đừng... đừng có nịnh đầm!

— Không nịnh đâu. Nói thật tha đấy chứ. Rất tiếc anh không phải là một họa sĩ. Mà dù có là một họa sĩ có tài đi nữa, anh cũng chẳng dám có hy vọng mô tả được vẹn toàn tất cả những cái đẹp của người em.

(Còn tiếp)

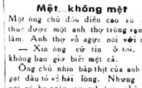

Mệt... không mệt

Một ông chủ đồn điền cao su mới thuê được một anh thợ tròng vạm vỡ lắm. Anh thợ vỗ ngực nói với chủ:

— Xin ông cứ tin ở tôi. Tôi không bao giờ biết mệt cả.

Ông chủ nhìn bắp thịt của anh thợ gật đầu tỏ vẻ hài lòng. Nhưng mới nội có ba ngày sau mà ông chủ đã bắt gặp anh thợ vạm vỡ ngủ vùi ở gốc vườn đến mười lần. Lần thứ mười một ông chủ giận lắm gọi anh thợ giậy, sỉ vả:

— Đồ lười như hủi. Thế mà dám vỗ ngực kêu không bao giờ biết mệt.

Anh thợ choáng giậy, chớp chớp mắt ngáp dài:

— Ủa! dạ thì phải ngủ thế này thì mới không mệt chứ. Còn nếu không ngủ thì cũng vẫn mệt như ai vậy chớ...ơi!

Do luật-sư Đ.T. phụ trách

Tôi viết thư cho người yêu và bị cha nàng dọa kiện...

LIỆU TÔI CÓ TỘI GÌ KHÔNG?

HỎI: Tôi có yêu một người con gái ở bên cạnh nhà tôi từ đã lâu; nàng rất có cảm tình với tôi; khi tôi viết thư dạng tỏ tình cùng nàng thì chẳng may cho tôi là cha mẹ nàng lại bắt được lá thư ấy. Lại chẳng may cho tôi là cha tôi và cha nàng cãi nhau, vì thế cha nàng nói là sẽ kiện tôi tại tòa về tội quyến rũ nàng.

Vậy kính thưa Luật sư khi cha nàng kiện tôi có bị tội gì không vì tôi mới chỉ viết cho nàng có một lá thư đầu tiên, mà chẳng may lại lọt vào tay cha mẹ nàng chứ tôi chưa hề viết một lá thư thứ hai cho nàng hay gặp nàng ở chỗ nào cả. Thưa ngài tôi nhà nghèo lại còn cha mẹ già phải nuôi; nay nếu cha mẹ nàng kiện mà tôi bị tù thì mất việc làm thì thật là nguy hiểm.

Kính xin Luật sư làm ơn chỉ dùm tôi phải làm sao bây giờ.

NG.

ĐÁP: Việc viết thư cho một người con gái để tỏ tình thương không phải là một hành vi phạm pháp. Vậy cha người con gái ông thương không thể thưa ông về tội tình được.

Tiền hụi từ năm 1953 có đòi được không?

HỎI: Năm 1953, khi còn ở Hànội, bà V T. rủ tôi chơi cái hụi 18.000đ. đóng 12 tháng mà bà V.T làm chủ. Tôi đã đóng được 9 tháng tiền 13.500đ từ 1-11-53 đến 1-7-54 thì chủ hụi ngưng thâu vì cuộc di cư vào Nam. Số tiền tôi đóng hàng tháng, chủ hụi có ký nhận bằng biên lai (9 cái) hiện tôi còn giữ.

Từ 8-54 đến 2-58, chủ hụi đã hoàn giả tôi 8.000đ. Còn 5.500 đã nhiều lần tôi đến đòi một cách rất từ tế, mà chủ hụi chỉ khất lần (bằng miệng) đến nay vẫn chưa giả.

Chủ hụi, hiện ở Sài gòn, có tiền nhưng không có thiện chí giả và là vợ người lương tháng độ trên 10 ngàn đồng.

Kính xin Luật sư vui lòng chỉ dẫn cho biết tôi phải làm cách nào để đòi nốt 5.500đ. hụi?

Có thể nào buộc chủ hụi phải giả bằng cách trừ vào lương tháng của chồng không? Chủ hụi có buộc phải trả tiền lời để đền bù thiệt hại cho tôi từ 6 năm nay không?

V. (G. Đ.)

ĐÁP: Ông có thể nạp đơn kiện trước Toà dân sự xin tòa lên án buộc bà V.T. phải trả số tiền còn thiếu. Trong khi chờ đợi Toà xét xử ông có thể xin án lệnh toà làm sai áp số lương của chồng bà V.T. để đảm bảo số nợ được.

Dễ có mấy tay

của PHẠM-CAO-CỦNG

Hắn dụt dè ngồi xuống ghế, cạnh nách vẫn còn ôm khư khư một bọc gói trong một tờ giấy báo rách nát, mà lúc này, khi Hắn được gọi lên văn phòng giám đốc để lao để ký sổ và lãnh giấy phóng thích, một viên giám thị đã giao trả lại các đồ đạc lặt vặt như thắt lưng, giày giày, bót phơi, thìa khóa những đồ mà trước đây 5 năm, khi vô khám, người ta đã tịch thu để cất vào kho..

Thấy thế, chị bếp Tư chẳng khỏi vừa thương hại, vừa buồn cười, bảo chồng:

— Anh bỏ gói đồ xuống kia, sao còn cứ ôm hoài thế? Nhà ta đây rồi, hay là anh còn muốn đi đâu nữa?

Hắn lửng từng giây lát, rồi theo lời vợ, bỏ bọc đồ xuống dưới chân bàn. Sự thực, chàng cũng chẳng biết trả lời chị bếp thế nào nữa: chàng làm gì có nhà cửa nào ở đâu nữa mà đi? Còn căn nhà này, liệu chàng có quyền coi đó là nhà của chàng thực hay không?

Để cho đỡ ngượng, Hắn khẽ hỏi:

— Các nhà này mình mướn mỗi tháng bao nhiêu đó?

— Không phải nhà mướn đâu, anh à! Nhà này, em mua hai mươi ngàn đó, rồi sửa chữa thêm chút ít nữa thôi!

Và để cho chồng khỏi ngạc nhiên, chị Bếp tiếp:

— Hồi anh đi vắng, em trơ trọi có một mình, cũng chẳng có ăn tiêu gì, nhân dịp buôn các hàng vải bán lên các vùng Dinh Điền và di Leo, kiếm được nhiều mối, nên trong mấy năm trời, cũng dành dụm được món tiền...

Hắn lúc này mới nhìn kỹ lại cái nền nhà lát gạch bông, lau sạch bóng có thể soi gương được, rồi lại ngẩng nhìn trần nhà đóng «các tông» sơn trắng..

Tưởng rằng đã đón được ý chồng, chị Bếp khoe tiếp:

— Nhà không có lầu. anh à! Nhưng nếu anh muốn thì có thể xây lên một tầng nữa, cũng chẳng tốn kém là bao!

°°°

Không, không! Hắn chẳng những không muốn xây lầu, — mà chỉ nghe không thôi — Hắn cũng chẳng muốn ai nhắc lại lầu hay gác!

Đó chỉ là chính vì một căn lầu mà Hắn đã bị 5 năm giam cầm lao lý, mới được ra hưởng chút không khí tự do chưa được tới 1 giờ.

Năm năm trước đây, Hắn còn làm một viên thư ký giúp việc cho một sở đồn điền cao su người Pháp. Vợ chàng, chị Bếp Tư, đi nấu ăn cho một nhà hàng lớn, nên cả hai vợ chồng, lấy nhau đã mấy năm mà chưa có con cái, cũng có được một số tiền hàng tháng ăn tiêu dư dật. Hắn mướn một căn nhà, có lầu, nhưng vì nhà cũng đơn người, nên chị Bếp đã nghĩ lợi hại mà cho Hương, một vũ nữ mướn lại ở.

Do sự chung đụng đó mà Hắn quen Hương, rồi giữa hai người này ra mối tình vụng trộm. Chưa từng ăn chơi và có kinh nghiệm bao nhiêu, Hắn tin tưởng rằng Hương đã yêu mình tha thiết, nên kiếm được thêm món tiền bổng cào, Hắn đều đem cho Hương hết cả.

Mặc dầu vợ chàng thường vắng nhà luôn, nhưng vì có bà con lối xóm mách lại, lâu dần chị Bếp Tư cũng biết chồng mình và cô bạn mướn căn lầu đã đan díu tư tình. Lẽ tất nhiên, người đàn bà ấy âm thầm đau khổ vô cùng, nhưng chẳng muốn gây lộn làm tan vỡ cảnh gia đình có một bề ngoài êm ấm yên vui, chị Bếp đành chỉ lặng lẽ sống bên người chồng chẳng còn giữ vẹn mối tình chung thủy với mình.

Cho đến một ngày kia... Có lẽ vì thấy công việc trong đồn điền thay đổi, Hắn chẳng còn hàng tháng những món tiền bổng ngoại như từ trước tới nay nữa. Do đó, số tiền mà Hắn thường đưa cho Hương cũng bị giảm sút rất nhiều. Lẽ tự nhiên, đối với một vũ nữ như Hương, sống theo châm ngôn «chỉ có tiền là trên hết», mối tình đối với Hắn cũng phai lạt một cách vô cùng mau chóng.

Vốn tánh tình chất phác, Hắn nào có hiểu biết, mãi cho đến một buổi tối kia, Hắn tình cờ bắt gặp một chàng thanh niên bảnh bao lịch sự, từ giã Hương trên đầu cầu thang bằng một cái vuốt má vô cùng âu yếm lại còn hò hẹn tối sau sẽ lại đến đón Hương đi hứng gió Vũng Tàu mấy hôm. Hắn nổi cơn ghen và cật vấn Hương đủ điều... Hắn có bao giờ ngờ được rằng con người xinh đẹp bấy lâu nay thề thốt với mình như thế nào mà đây giờ có thể trả lời chàng một cách thực thản nhiên:

— Tôi mướn căn lầu của anh, tôi có trả tiền nhà đàng hoàng! Lẽ tất nhiên, tôi muốn tiếp khách trai hay gái là quyền của tôi, anh lấy cớ gì mà hạch hỏi?

Hắn tức tối vô cùng, nhưng vì lúc này, chị bếp Tư cũng vừa đi làm về, nên Hắn đành nín thinh, hậm hực! Rồi cả đêm hôm đó, Hắn thao thức không sao ngủ được... Ngày mai, tới sở làm, chàng cũng chẳng làm được việc gì, ngoài sự viết cho Hương một bức thơ thiệt dài kể lể nỗi niềm chua cay và trách móc giống như hết trăm vạn bức thư của những anh chàng si tình khác đã viết, một khi bị vỡ mộng yêu đương!

Chàng chờ dịp đưa thư cho «con người phụ bạc» rồi chàng lại ngong ngóng đợi trả lời... Nhưng Hắn hoàn toàn thất vọng khi thấy Hương giao lại mình một phong thơ tuy trông ngoài bì khác mà bên trong chỉ có mỗi bức thư của chính Hắn, còn nguyên vẹn chưa hề xé bóc!

Thì ra Hương cũng chẳng thèm mở đọc xem Hắn đã nói những gì, chỉ lạnh lùng trả lại những hàng chữ mà Hắn đã trao gởi cả một tâm hồn chưa sót đau thương!

°°°

Buổi chiều hôm ấy, sau khi theo lệnh chủ đi lấy khẩu súng sáu mà chủ đã giao cho thợ lau dầu lại, Hắn chẳng về sở mà ma xui quỷ ám thế nào, chàng lại tạt ghé về nhà!

Hắn choáng váng cả người khi thấy ngay trước cửa nhà mình có đậu một chiếc xe hơi lộng lẫy, Hắn hùng hổ vào nhà, chẳng buồn trả lời câu hỏi của chị Bếp Tư:

— Mình sao bữa nay về sớm thế?

Và chàng cũng chẳng thèm hỏi vợ xem chiếc xe hơi kia là của ai nữa, chỉ sồng sộc bước thẳng lên lầu!

(Xem tiếp trang 2)

SỐ 51 — **Truyện dài của Đặng-Thị THANH-PHƯƠNG**

(Tiếp theo)

Đến bến Hồng ngừng xe lại một chỗ, trước khi mở cửa Hồng móc ví đưa cho mụ Thứ một thếp bạc và dặn:

— Đây dì cho tôi gửi chỗ này chi dùng cho nó, thỉnh thoảng tôi sẽ tiếp tế thêm, chỉ yêu cầu dì chớ hở miệng ra đấy!

Liếc nhìn tập bạc, mụ tươi cười:

— Anh không phải dặn, vì nói ra cũng chẳng lợi gì cho tôi kia mà!

Thấy mụ tay ẵm trẻ tay xách va ly các anh lơ xe nhâu nhâu cả vào mời mọc, Hồng xua quầy quậy:

— Đã nói rằng mua vé rồi còn mời chào gì nữa! có tránh sang một bên cho người ta đi không nào?

Xem chừng không phải món bở cả bọn đành chuồn thẳng. Lúc mụ Thứ đã yên vị trên xe rồi Hồng mới cầm tay thằng Lợi lên như có ý dặn dò riêng nó:

— Về dưới ấy phải ngoan nghe chưa?

Lau mấy hột mồ hôi lấm tấm trên thái dương mụ cười dài:

— Không phải lo, để tôi trị tất đâu vào đấy!

Vuốt má thằng bé Hồng thấp giọng:

— Đừng đánh nó tội nghiệp dì ạ.

— Chưa chi đã giao hẹn, không dạy để mai kia làm giặc hả? Nói xong mụ cúi xuống sửa lại vành mũ cho nó và nựng nịu:

— Nói thế chứ ai nỡ đánh của quý bao giờ!

Hành khách lên đã đông thấy đứng lâu cũng chẳng ích gì Hồng chào mụ rồi chen lấy lối xuống đường. Thế là yên chuyện, Hồng thở ra một hơi dài khoan khoái. Ngồi vào tay lái Hồng vui vẻ huýt sáo miệng, chiếc xe màu đen bóng loáng êm ái lăn trên con đường nhộn nhịp những người.

Một hồi kèn vang lên cỗ xe hàng to lớn kềnh càng những xọt giỏ và thúng mủng nghễu nghện trên mui, từ từ lên đường. Đã đặt Lợi ngồi cạnh mình, mụ Thứ lấy trầu nhai bỏm bẻm nắn lại thếp bạc nằm gọn trong túi mụ có vẻ bằng lòng lắm. Tiếng máy xe chạy đều đều làm Lợi thiu thiu ngủ, đầu ngả sang một bên thằng bé bỏ rơi con chó bằng nhựa đỏ giữa lòng. Xe chạy được hơn một giờ đồng hồ mụ Thứ cứ nhấp nhổm nhìn ra ngoài, ngơ ngác trông hai bên đường. Được một quãng mụ chợt kêu to lên:

— Cho tôi xuống đây!

Người lơ quay lại:

— Bà xuống An Lạc à?

— Phải cho tôi xuống đây.

Chiếc xe bớt dần tốc lực ngừng lại bên đường, mụ lếch thếch tay ẵm Lợi tay xách va ly đi xuống. Nhà mụ xuống lề đường chiếc xe tiếp tục chạy nốt quãng đường chang chang dưới ánh nắng. Bụi hồng sau cỗ xe bay lên mù mịt lẫn với mùi ét săng làm mụ khó chịu phải lấy vạt áo che mặt. Đứng ở lề đường không một bóng cây mụ đưa mắt nhìn vào con đường đất nhỏ lơ thơ có mươi nóc nhà, có ước một bóng người quen ra đón. Mụ ngần ngại vì lẽ hành lý cồng kềnh, tay nào xách cho xuể. Giữa lúc ấy có thằng bé đánh một chiếc xe bò không đi đến, mụ bèn vẫy gọi lại:

— Lại đây nhờ một tý!

Thằng bé ngạc nhiên dương đôi mắt hỏi lại:

— Bà muốn thuê xe bò.

— Không thuê nhưng tao muốn nhờ mày xách hộ chỗ hành lý vào xóm này? năm đồng có nhận không?

Đã nhảy xuống xe thằng bé còn nài thêm:

— Xin bà cho thêm hai đồng nữa, đây vào xóm xa lắm.

— Ngay đầu đây chứ có vào tận trong đâu mà kêu xa.

— Trông thế chứ cũng xa lắm.

— Phải, thôi cứ xách đi.

Đặt chân đến con đường nhỏ đã lâu năm là lối cũ mụ Thứ bồi hồi nghĩ đến phút gặp mặt đứa con gái nhỏ. Dạo năm xưa cũng chính ở cái xóm này mụ đã gửi lại đứa con mới lọt lòng. Từ bấy đến nay hơn mười năm không tin tức gì chẳng biết con bé có còn sống hay không? Chợt thấy từ đằng trước một bóng người con gái thọt chơn tập tễnh đi ra, biết ngay là con gái già Bảy mụ mừng quá vẫy rối rít:

— Mão ơi ra đỡ hộ dì một tý.

Nhận ra mụ, Mão cố chạy vừa reo:

— Ơ kìa dì, dì lên chơi bao giờ mà không báo tin trước cho má con biết để đi đón?

Đến lúc trông thấy Lợi, Mão hỏi ngay:

— Dì lại.. mới sinh thêm một em bé nữa đấy à?

— Khỉ, sinh gì mà sinh lắm thế, con nuôi của dì đấy.

Đỡ chiếc va ly trong tay mụ, Mão tủm tỉm:

— Con tưởng con đẻ của dì. Con ai mà kháu quá.

— Má con có nhà đấy chứ?

— Có ạ, má con độ này không đi bán hàng nữa nên suốt ngày chỉ ngồi nhà thôi.

Đến trước một gian nhà lá lụp xụp Mão nhanh miệng gọi vọng vào:

— Má ơi, có dì Thứ lên chơi đây này! Từ gian nhà tối om già Bảy chậm chạp đi ra trách mụ:

— Gớm thật, đến mười năm nay mới lại thấy mặt dì, bỏ con cho người ta rồi đi biệt!

Mụ vừa thở vừa cười nói xuýt xoa:

— Bác trách em làm gì tội nghiệp, ông ấy khó tính quá có lúc nào rời nhà ra được một bước đâu!

Già Bảy hất hàm nhìn thằng Lợi:

— Thế còn đứa nào đây nữa.

— Con nuôi em đấy mà, em mới xin được.

Già Bảy còn nguýt dài mắt [illegible]

— Hừ, con đẻ còn bỏ lăn bỏ lóc để đi nuôi con người ta! — Rõ khéo chưa?

Dúi vào tay thằng bé xách hành lý mấy đồng bạc xong mụ Thứ bước vội vào nhà ngồi phịch xuống phản:

— Gớm mỏi rũ cả chân, cho dì xin ngụm nước đi Mão khát quá!

Bị đặt xuống phản thằng Lợi lết lết lại gần mặt phụng phịu chỉ chực khóc. Mão đưa cho mụ cái quạt lá:

— Dì cứ ngồi đấy ra cho mát cháu rót nước chè tươi cho dì nhé?

Khẽ gật đầu mụ ngập ngừng hỏi già Bảy:

— Thế... cháu đâu bác?

Biết mụ đến tìm con, già Bảy buông sõng:

— Con Ấn ấy à, tôi cho nó đi ở với người ta rồi!

— Ấy chết! Mụ hoảng hốt kêu lên.

— Chết với chóc gì. Dì xem tự dưng dì đem nó đến bắt tôi nuôi ngay từ hồi đỏ hỏn. Tưởng ít lâu dì trở lại ai ngờ dì bỏ luôn, thứ hồi nghèo như tôi làm sao chạy gạo nuôi thêm một đứa bé nữa được? Cái công tôi khó nhọc với nó không phải ít, thế thì bây giờ nó đã lớn bảo không cho nó đi ở thì con để nó ăn dưng ở nhà mãi sao?

— Nhưng ít nhất bác phải hỏi em một tý!

— Biết dì ở đâu mà hỏi?

Tuy biết mình trái nhưng mụ vẫn trách bạn:

— Đã là con cháu trong nhà bác cũng yêu thương nó mới phải, ai lại bé thế đã bắt đi ăn đi làm!

— Thì tôi còn làm sao hơn được?

Nghe bạn đáp thế mụ có vẻ bực lắm, chống tay lên đầu gối mụ cau có nhìn ra ngoài mảnh sân khô khan nứt nẻ. Giây lâu mụ thở dài:

— Chẳng qua đã chót thì phải chết chứ em đã đến nỗi nào! Rồi bác xem em có để thiệt cho bác không!

(Còn nữa)

Ngôn-Luận

Ngày thứ Sáu 4-12-1959

YÊU TÌ

của H.H. THỦY

(Tiếp theo trang 1)

danh ", là những ông anh, cậu em trong họ vừa gặp nhau v.v.. Vốn là một tay văn minh, nhưng lần trước, ông Lơ Phăng đều tỏ ra tin là thật những lời nói dối trắng trợn của cô Zan Nết. Nhưng lần này thì ông không còn thể nào tin được nữa.. Dù văn minh đến đâu thì văn-minh, ông cũng không thể nào chấp thuận được cái cảnh vợ ông thân mật tiếp « cu danh » ở ngay trong phòng ngủ, nhất là khi cái ông anh họ giả mạo ấy lại ăn bận không lịch sự chút nào. Ông bèn cười khẩy một cách đau đớn mà bảo cô Zan Nết :

— Cu danh của mầy đấy hả ? Nếu nó thật là cu danh của mày, thì anh em mày là đồ loạn luân !... Nhưng tao nghi lắm, lần này mày không còn dấu tao được nữa.. mày phải khai thật... một : nó là nhân tình của mày, nếu không phải thì nó là thằng " vô lưa ".

Thấy mình không có lý do gì chính đáng để bảo vệ một tên lưu manh vừa leo cửa sổ vào phòng mình một cách lén lút để rồi gây ra cho mình khá nhiều sự phiền toái, cô Zan Nết gật đầu liền :

— Đúng rồi, nó là « vơ lưa ». l mày lôi nó ra Sở Cẩm đi...

Lập tức, me sừ Tri Phô Phức Bạnh bị ông Cập Pi Tên Lơ Phăng bẻ quặt tay ra đằng sau lôi xềnh xệch xuống cầu thang. Cả cái xóm đó nháo lên. Trẻ con, người lớn tụ tụ kéo nhau ra xem :

— Chê quá... ông Ba ông ấy bắt được một thằng ăn cắp trong phòng cô Zan Nết.

— Góm thật... giữa ban ngày ban mặt mà dám leo cửa sổ vào nhà người ta. Thằng này nó đi ăn cướp đấy chứ trộm chiệc gì ?

May quá, cái ngõ nhà cô Zan Nết lại không đi ra Hàng Bạc, nó lại mở ra ngõ Sầm Công. Nhờ đó cho nên ông Phú Phức Bạnh đi ra được đến cái Bóp Phú Lít ở Bờ Hồ mà không bị bà Phú Đinh Dũ trông thấy.

Đến Bót, Phức Bạnh bị một ông Đội xếp A na mít sốt sắng còng ngay hai tay lại, và bị tầy vào ngồi trong một số tướng lẫn lộn với mấy tên móc túi trên xe điện vừa bị bắt về, và 2, 3 cô gái làng chơi không cầm giấy. Ông Lơ Phăng lộp cộp bước vào phòng ông Cẩm. Lúc đó, ông Cẩm Tây lại đi vắng, chỉ có một ông Ách Si Đăng Cẩm Phó người A-Nam đang ngồi trong Buya-Rô Sau khi nghe ông Lơ Phăng trình bày tự sự. Ách Phó sun xoe dưa ông quan Tây ra đến tận cửa Bót. Sau một cái chào kiểu nhà binh thật là « rếch gờ lô » nghĩa là người thẳng băng như một khúc gỗ, ngực phưỡn ra, mặt thuỗn ra, hai gót giầy chạm vào nhau đánh cộp một cái, ông Ách Phó hầm hầm bước vào quát thuộc viên :

— Thằng " Min Toa " đâu. lôi cổ thằng nào vừa vào nhà ông Ba ăn cắp vào đây cho tao.

(Còn nữa)

MA ! MA ! MA !

ĐÀ NẴNG : Hồi 22 giờ, hôm 1-12-59, trên con đường (?) một thiếu nữ đang rảo bước. Bỗng từ đâu xuất hiện một ác quỉ hình thù ghê tởm. Thiếu nữ hoảng sợ chạy trốn, ác quỉ nọ đuổi theo Thế là một cuộc rượt bắt sôi nổi diễn ra giữa người đẹp và con ác quỉ hung dữ...

Muốn biết được kết quả cuộc rượt bắt sôi nổi trên xin mời quí độc giả lại màn ảnh « **Kinh Đô** » **Đà Nẵng** bắt đầu từ ngày mai tức là 5-12-59. Quí vị sẽ được thấy tận mắt một ác qui quái đản, kinh khủng nhất từ xưa tới nay trong lịch sử điện ảnh ở phim « Ác Qui Frankensteins ». Một phim làm cho quí ngài nghẹt thở hồi hộp, không dám cử động từ lúc đầu tới lúc ra về. Với các tài tử : Christopher Lee và Peter Cushing (vai chính trong phim Dracula), lần này trong vai ác qui Frankensteins sẽ xuất sắc gấp bội phần Dracula.

Xin chú ý : Các bạn yếu tim và nhát gan cũng quí bà quí cô thai nghén xin đừng xem phim này.

CẤM KHÁN GIẢ DƯỚI 18 TUỔI

Tin mừng

— oOo —

Được tin ngày 3-12-59, Ông Bà Từ Ngọc Liên, thương gia ở 150 Trương Minh Giảng làm lễ thành hôn cho thứ nữ là Cô TỪ-NGỌC-DUNG đẹp duyên cùng cậu DIỆP VĂN-HƯNG.

Xin có lời chúc mừng hai họ Từ, Diệp và cô dâu chú rể bách niên giai lão.

Ô. Bà LÊ-DŨNG

Ngày 7-12-59

Ngôn - Luận phát hành tác phẩm

BÍ DANH

của LÂM-NGỮ-ĐƯỜNG

mà các bạn hằng mong đợi

Nếu các bạn đọc bản Anh-văn **The Secret Name** các bạn phải trả **253đ.**

Nếu các bạn đọc bản Việt-văn **Bí Danh** các bạn phải trả có **48đ.**

Nhưng nếu các bạn là độc giả của Ngôn-Luận, đến Tòa Soạn mua hay nhờ các em bán báo mua dùm, các bạn chỉ phải trả có **24đ.**

Số in có hạn

CÁO THỊ ĐẤU THẦU CÔNG KHAI

— Nơi và ngày giờ mở thầu : 8 giờ sáng ngày 28-12-59 tại Sở Hành-Chánh và Tài-Chánh số 6, Trại Hạnh-thông-Tây (Gò vấp)

— Mục tiêu việc thầu : Cung cấp cúi giong trong năm 1960 cho các Đơn-vị trực thuộc Sở Hành Chánh và Tài-Chánh số 6 gồm 1 lô duy nhất trị giá ước lượng 705.022$50.

— Nơi tham khảo Điều lệ Sách trong những ngày giờ làm việc : Nha Tổng Giám Đốc Hành Chánh Ngân Sách và Kế Toán, 63 Gia Long Saigon, Sở Hành Chánh và Tài Chánh số 6 Hạnh thông Tây (Gò Vấp).

Sở Hành Chánh và Tài Chánh số 6

Tiếp theo B trang 1

Hồi năm 1952 người ta đã ghi có 8.381 người mắc bịnh này. Hồi cuối tháng 10 năm nay, người ta đã ghi 12.150 bịnh nhơn, trong số 473 người chết tức là trong 10 tháng đầu năm nay số người mắc bịnh tăng lên hơn thời kỳ tương đương năm ngoái 2.000 người, và số người chết tăng hơn 70.

Phát ngôn viên bộ y tế Nhật cho rằng không sợ dịch yết hầu ở Nhựt bồn lan rộng qua các nước khác.

THÔNG CÁO GỌI THẦU

Giấy gọi thầu số 856 - 27119 (CPA/TVTN 0109) cung cấp máy đo tốc độ nước, máy triều ký, máy thăm dất v. v. . . . trả bằng phật lăng không hoán đổi, sẽ mở vào lúc 9 giờ sáng ngày 13 tháng 1 - 1960 tại trụ sở Cơ-quan Mãi - Dịch số 7 đường Hồng-thập-Tự Sài-gòn.

Xin hỏi chi tiết tại địa chỉ trên.

CƠ QUAN MÃI DỊCH NGOẠI VIỆN

Tiếp theo A trang 1

4 tiếng thì như thế cũng phải một hai giờ mới xong một bức họa.

Ngoài tiền vốn, giấy, sơn, mực, tiền thuê kiểu mẫu, tiền trả thù lao họa sư, đối với họ, những bức tranh ấy con có giá trị tình cảm và tài liệu, đánh dấu một bước cố gắng và tiến bộ của họ trên đường học tập.

Học viên ngỏ ý tin tưởng chắc là nhà chức trách cũng chẳng hẹp gì mà để cho họ phải thiệt thòi qua nhiều về cả công sức tiền tài lẫn tinh cảm, nhất là họ chỉ là những học viên, đang ở vào hoàn cảnh cần được nâng đỡ.

Tiếp theo C trang 1

hát lấy tên là gánh Út Bạch Lan. Vin vào tin ấy, kẻ đa nghi đã cho rằng, việc loan truyền tin cô Út Bạch Lan bị đâm chết có lẽ chỉ là một thuật quảng cáo kiểu Hồ ly Vọng, như gần đây 1 nữ ca sĩ kiếm kịch ... tự dưng bỏ nhảo xuống sông Sài-gòn để cho người ta phải vớt lên, khiến cho dư luận dồn ầm lên là cô tự tử vì thất tình, để cho tên tuổi được người đời ghi nhớ?.

Thắc mắc, kêu nài oan ức Nhờ **NGÔN - LUẬN** chuyển đạt

Cảm tạ

—x—

Chúng tôi thành kính cảm tạ Hội Tương Tế Bắc Việt, Bộ Tư Lệnh K. Q., các đơn vị K. Q., Tổng Hành Dinh, ĐĐTHD, ĐĐQXH N/TTM, Đại úy Trưởng Phòng 5TT/HLQT và nhân viên văn phòng, Tòa án Q.S.Đ.B., quý Cụ, quý Ông, quý Bà và thân bằng quyến thuộc có lòng đến chia buồn, phúng điếu và đưa linh cữu chồng, cha, ông và cụ chúng tôi tới nơi an nghỉ cuối cùng.

Trong lúc tang gia bối rối có điều chi sơ sót, xin quý vị niệm tình tha thứ.

Bà góa phụ **Trần-nhựt-Đức** đồng tang gia bái tạ.

245/11 đường Võ-Tánh Saigon

QUAN ĐIỂM

(Tiếp theo trang 1)

Hai thái độ cửa kẻ thường là đụng chạm nhau luôn luôn. Chẳng cứ gì ở Việt Nam, mà ở khắp nơi trên thế giới người ta sẵn lòng chia làm hai phe để phê phán một sản phẩm văn nghệ.

Nếu có người bảo cuốn sách này là nghệ phẩm thì cũng có người khác dám quả quyết nói ngược ngay lại rằng đấy chỉ là một sản phẩm khiêu dâm.

Ở bên Mỹ năm nay vừa xảy trường hợp ông Bộ Trưởng Bưu Điện từ chối không chuyển một cuốn tiểu thuyết bằng đường bưu chính, tức thì các ký giả công kích ông thậm tệ. cho rằng ông coi việc gửi thư, thì ông không có thẩm quyền gì mà bàn đến sách, và việc đã đưa ra Tòa, kết quả ra sao Tòa còn chưa xử xong.

Ở nước ta, vốn tự ngàn xưa theo Khổng Mạnh, nam nữ không được tiếp xúc thân mật, sinh hoạt đều phân biệt rõ gái trai thì quan niệm coi xác thịt chỉ là một sức mạnh đưa đến chỗ làm bại hoại luân thường đạo lý lại càng dễ hiểu lắm. Cuốn Kiều có kẻ cho là sách quốc hồn, có kẻ lại gọi là dâm thư...

Nhưng một thái độ có chính đáng hay không không tùy thuộc nhiều ở tình cảm & quan niệm sống cho bằng ở sự thích nghi với học thuyết. Mà học thuyết của ta hiện thời là nhân vị.

Vẫn biết chưa dễ gì mà phổ thông học thuyết đến đại đa số dân chúng, nhưng trong khi chờ đợi dân chúng có một thái độ mới, trong khi chờ đợi giáo dục quần chúng, thì ít ra cũng phải để cho nghệ sĩ được tự do học hỏi để phát huy học thuyết đã chứ.

Nếu bảo rằng con người là hình ảnh của Thượng Đế, mà không để cho nghệ sĩ được tự do nghiên cứu, học tập cái hình ảnh đó thì có khác gì vô tình, nói ngược lại, nói trái lại với học thuyết ?

NGÔN LUẬN

Tiếp theo D trang 1

Ngày 7-12.59

Buổi sáng : Kiểm tra thanh niên Quận I, II, IV

Buổi chiều : Kiểm tra thanh niên Quận VI, VII, VIII

Ngày 8.12.59

Trọn ngày ; Kiểm tra thanh niên Quận III.

Ngày 9.12.1959

— *Trọn ngày :* Kiểm tra thanh niên Quận V.

Sau những ngày ấy, thanh niên nào ở trong trường hợp nói trên mà không đến trình diện sẽ được xem là khiếm diện và sẽ bị truy tố theo luật định.

GIẢI TRÍ hôm nay

Phòng trà ca nhạc **HOÀI AN** số 8 đường Turc

Với nữ ca sĩ Khánh Ngọc, Tuyết Hương, Mỹ Ly, Hoàng Anh, Ngân Hà. Thứ bảy, chủ nhật ban hợp ca Rock Swing và ban Hồng Thái.

HỒNG BÀNG

Rạng-Đông cũ — máy lạnh tối tân

GÁI BÁO THÙ CHA

với Fujiko Yamamoto một mình đóng 3 vai trong một đại xuất phẩm tình cảm ca vũ kiếm thuật của Nhật Bản

Màn ảnh nổi Daiei scope — Màu Eastmancolor lộng lẫy — Phụ đề Việt Ngữ.

KINH THÀNH

Tân đô cũ Thường trực suốt ngày

ÁO VẢI PHỦ LONG BÀO

hay là (Đầu xanh nhuộm máu đào)

Phim cổ tích tình cảm thần kỳ thi ca vũ nhạc Ấn Độ hoàn toàn nói tiếng Việt Nam.

MODERNE

(Tân định) Thường trực suốt ngày

VÉN MÀN BÍ MẬT

Tài tử : Pier Angeli — Phil Carey

Phim trinh thám hoạt động ly kỳ bí ẩn Màu Technicolor

Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

ĐẠI-NAM

SOUVENIRS D'ITALIE

Vittorio de Sica — June Laverick

Isabelle Corey — Inge Schoener

Hình Technirama — Màu Technicolor

Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

Giấy thường trực ngưng bán 18g20

LÊ LỢI

LA PETITE MAISON DE THÉ

Marlon Brando Gleen Ford

Cinémascope — Technicolor

Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

KINH-ĐÔ

GÁI BÁO THÙ CHA

Với Fujiko Yamamoto một mình đóng 3 vai trong một đại xuất phẩm tình cảm ca vũ kiếm thuật của Nhật Bản. Màn ảnh nổi Daiei scope — Màu Eastmancolor — Phụ đề Chữ Việt

CASINO DAKAO

12 NĂM LƯU LẠC

Hai vua hề : ốm và mập

Stan Laurel — Oliver Hardy

Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ

MAJESTIC CHOLON

SOIS BELLE ET TAIS TOI

Phim trinh thám gay cấn, hồi hộp

Henri Vidal — Mylene Démongeot

Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ

Phòng trà

VĂN CẢNH

Với một số danh ca thường trực

ĐẶC BIỆT : Kể từ 3-12-59 Cô My-A-Lan vô cùng gợi cảm, hấp dẫn trong vũ điệu Tabou để quý vị có dịp so sánh giữa vũ điệu Yambao do cô Bạch-Yến đã trình bày.

Cô My-A-Lan bất hủ trong Vũ Điệu Tabou.

VĨNH-LỢI

Máy lạnh — Thường trực

LE SOLEIL SE LÈVE AUSSI

Tyrone Power — Ava Gardner

Mel Ferrer — Errol Flynn

Cinémascope — Màu Deluxe

Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt-ngữ

THANH-BÌNH

(Máy lạnh Thường trực suốt ngày)

GÁI BÁO THÙ CHA

Với Fujiko Yamamoto một mình đóng 3 vai trong đại xuất phẩm tình cảm ca vũ kiếm thuật Nhật Bản.

Màn ảnh nổi Daiei scope —

Màu Eastmancolor

Phụ đề Việt ngữ

OLYMPIC

(máy lạnh tối tân)

Le MÉDECIN de STALINGRAD

(Y Sĩ thành Stalingrad)

với O. E. Hasse — Eva Bartok

Nói tiếng Pháp - Phụ đề Việt ngữ

Ban ngày, Thường Trực

Buổi Tối, xuất Thường Lệ

ASAM DAKAO

VÉN MÀN BÍ MẬT

Pier Angeli — Phil Carey

Phim trinh thám ly kỳ hoạt động bí ẩn Màu Technicolor

Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ

NAM-VIỆT

L'HOMME DE L'OUEST

(Người miền Tây)

Gary Cooper — June London

Cinémascope — Màu de luxe

Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ

CATHAY

Le MÉDECIN de STALINGRAD

(Y sĩ Thành Stalingrad)

Với : O.E. Hasse — Eva Bartok

Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

MAJESTIC SAIGON

(Máy lạnh tối tân)

Le MÉDECIN de STALINGRAD

(Y sĩ Thành Stalingrad)

với O.E. Hasse — Eva Bartok

Vera Tschechowa Valery Inkjnoff

Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

LỚP TỐI LUYỆN THI TRUNG HỌC ĐỆ I

8-12-59 ● Một lớp dạy ngay chương trình Đệ Tứ ● Một lớp dạy ôn Đệ Ngũ kịp thi khóa II 1960. (Biếu tặng sách)

Ghi tên giữ chỗ trước tại trường : **TRẦN-KHÁNH-DƯ** Số 82 Huỳnh-tịnh-Của, Tân - Định.

CÁO THỊ ĐẤU THẦU CÔNG KHAI KHẨN HẠN

NƠI VÀ NGÀY GIỜ MỞ THẦU :

8 giờ 30 sáng ngày 11-12-1959 tại Trại Đào Duy Từ, đường Nguyễn tri Phương nối dài (Phú Thọ) Saigon.

MỤC TIÊU CÁC VIỆC THẦU :

Lập hệ thống nước, điện xây cất doanh trại và cung cấp vật liệu cho Q.Đ.V.N.C.H. gồm 13 lô trị giá tổng cộng là 18.990.200$00

NƠI THAM KHẢO ĐIỀU KIỆN SÁCH TRONG NHỮNG NGÀY, GIỜ LÀM VIỆC :

— Nha Tổng Giám Đốc Hành Chánh Ngân Sách và Kế Toán, số 63 đường Gia Long Saigon.

— Trại Đào Duy Từ, đường Nguyễn tri Phương nối dài (Phú Thọ) Saigon.

Saigon, ngày 30 tháng 11 năm 1959

T.L. CHỈ HUY TRƯỞNG

TRẠI ĐÀO DUY TỪ

RAO VẶT

Hỏi các nhà thầu 1 Hãng S.T. A.C.I.N.D.O. số 10, Trần Nhật Duật — Tân Định có thể cung cấp cho Quý Ngài với giá rẻ, những ống nước bằng bê tông, chạy kiểu ly tâm, đủ các loại và các cỡ.

Bán nhà 2 căn 5mX12m, lát gạch bông, có sân rộng. Hỏi 48 Tôn thất Thuyết Khánh Hội.

Bán Xe Standard — Mới, về ruột đệm tựa hoàn hảo. Giá phải chăng. Hỏi xưởng Nghĩa Thành 282 đường Công Quỳnh.

Cho sang Villa, sân rộng. 700m2. Hỏi 93 Tự Đức.

Cần thợ thêu cườm và kim tuyến. Hỏi 272A Pasteur Tân định Saigon.

Cáo thị đấu thầu công khai

(LẦN THỨ HAI)

(áp dụng thể thức khẩn hạn)

Về việc cung cấp dụng cụ và vật dụng văn phòng cho Bộ Quốc Phòng (lô 15).

NGÀY GIỜ VÀ NƠI ĐẤU THẦU :

Ngày 11 tháng 12 năm 1959, hồi 08 giờ, tại Nha Kế Toán, thuộc Tổng Nha Hành Ngân Kế Bộ Quốc Phòng, 63 Gia Long Saigon.

TRỊ GIÁ ƯỚC LƯỢNG : 1.279.230$00.

NƠI THAM KHẢO SÁCH ĐIỀU LỆ :

— Nha Kế Toán, 63 Gia Long Saigon.
— Nha Quân Nhu, Trại Lê văn Duyệt.
— Bộ Tổng Tham Mưu / Phòng 4, Trại Trần hưng Đạo.
— Nha Quân Cụ.
— Nha Quân Y.
— Nha Công Binh.

KBC.3.021, ngày 30 tháng 11 năm 1959

NHA TỔNG GIÁM ĐỐC HÀNH CHÁNH NGÂN SÁCH VÀ KẾ TOÁN

TR. ANH-VĂN HÀN-THUYÊN

53 Cao-Thắng

7 giờ Tối 8-12-59 khai giảng :

— 1 lớp Anh - văn Luyện thi T.H.Đ.N.C. (Văn phạm — Luận dịch)

1 lớp Đệ II — 1 Essential English book 2 và 2 lớp dầu 6ème bleu.

TOÁN - LÝ - HÓA TÚ TÀI I

7-12 KHAI GIẢNG THÊM

Tối 19g00 1 lớp chuyên giỏi đề thi

G.S. NGUYỄN-VĂN-VỸ — PHẠM-KẾ-VIÊM

Phải ghi tên giữ chỗ trước tại :

HOÀN - VŨ 549 Phan-thanh-Giản SAIGON

LỚP LUYỆN THI T. H. ĐỆ I

Trường CỘNG-HÒA — 139, Pasteur — Đ.T. 740

Chính thức khai giảng ngày 4-12-1959 — Các lớp :

CHIỀU : 14g30 — TỐI : 18g30

Bài in sẵn phát không

Danh sách Giáo sư niêm yết tại Văn phòng

Học viên và học sinh muốn học hãy ghi tên trước giữ chỗ.

Cáo thị đấu thầu công khai

ÁP DỤNG THỂ THỨC KHẨN HẠN

NƠI VÀ NGÀY GIỜ MỞ THẦU :

Hồi 7 giờ 30 ngày 12-12-1959 tại Sở Hành Chánh và Tài Chánh số 1 «Hạnh-thông-Tây — Gò-Vấp».

MỤC TIÊU VIỆC THẦU :

Cung cấp thực phẩm tươi và bánh mì cho các Quân Trường về năm 1960.

NƠI THAM KHẢO ĐIỀU LỆ SÁCH :

— Tổng Nha Hành-Ngân-Kế, số 63 đường Gia-Long.
— Trung-tâm H.L. Quang-Trung Quân-Tre.
— Trường Thông Vận - Binh
— Liên Trường Võ - Khoa Thủ - Đức
— Trung-Tâm H.L Truyền - Tin Vũng-Tàu
— Trường Thiếu-Sinh-Quân V. N.

trong những ngày giờ làm việc.

Sở Hành Chánh và Tài Chánh số 1

CÁO THI ĐẤU THẦU CÔNG KHAI

NƠI VÀ NGÀY GIỜ MỞ THẦU : Từ 8 giờ 30 sáng ngày 18 tháng 12 năm 1959 tại Trại Phi Long, Khu N, Tân Sơn Nhứt (lối vào cổng Lăng Cha Cả)

MỤC TIÊU CÁC VIỆC THẦU : Cung cấp :

1) Đồng sắt và vật liệu linh tinh, sơn Cellulosique và dầu (loại đặc biệt dùng cho phi cơ) gồm 3 lô trị giá ước lượng 525.542$00.

2) Vật liệu cứu hỏa, trị giá ước lượng 495.000$00.

3) Ấn chỉ Kỹ thuật và Hành chánh, trị giá ước lượng 337.435$00.

NƠI THAM KHẢO ĐIỀU LỆ SÁCH TRONG NHỮNG NGÀY GIỜ LÀM VIỆC :

— Nha Kế Toán, 63 đường Gia Long Saigon.
— Trại Phi Long, Khu N, Tân Sơn Nhứt.

CHỈ HUY TRƯỞNG

TRẠI PHI LONG, KHU N, TÂN SƠN NHỨT

NHÀ THUỐC ĐÔNG Y SĨ KIM-KHUÊ

164D Hiền Vương (Mayer cũ)

Ho lao, ho phổi, nám phổi, thận suy, di, mộng, huợt tinh, xung tim, đau tim, yếu tim, đau bao tử kinh niên, các bà đau tử cung, huyết bạch kinh kỳ suy kém, chậm sanh nở, bịnh phong tê thấp, đau lưng bại xuội kinh lao tổn lâu ngày, ốm o gầy mòn bém ăn ngủ. Lại ngay Đông Y sĩ KIM KHUÊ 164 D đường Hiền Vương (Mayer) Saigòn — nhà thuốc tín nhiệm danh tiếng nhứt. Hàng ngàn thư chứng minh khen tặng, coi mạch thấu suốt trị bịnh chắc chắn tuyệt cân. Xa có thuốc bào chế sẵn.

CÁO THỊ ĐẤU THẦU

Hồi 9 giờ sáng ngày 15-12-1959 tại Phòng Kỹ-Thuật Khu Công-Chánh Nha-Trang, sẽ mở cuộc đấu thầu cung cấp 960m3 đá học 20/25cm 1.216m3 đá dăm 4/6 cm và 192m3 đá vụn đánh đống dọc theo lề đường Quốc-lộ số 1 thuộc Tỉnh Ninh Thuận từ km 1560 -|- 000 đến km 1561 -|- 200 từ km 1581 -|- 000 đến km 1583 -|- 000 và 416m3 đá dăm 5/10 cm giao tại nhà máy xay đá Phan-Rang.

Kinh phí công tác ước lượng	578.872$00
Ký quỹ tạm thời	10.000$00
Ký quỹ thiệt thọ	20.000$00
Thời hạn thi hành công tác	60 ngày

Các nhà thầu có thể tham khảo hồ sơ trong những ngày và giờ làm việc tại Nha Tổng Giám-Đốc Công-Chánh Việt-Nam Sài-gòn, Khu Công-Chánh Nha-Trang, và các Ty Công-Chánh ; Bình-Định, Phú yên, Ninh-Thuận và Bình-Thuận.

Nha-Trang, ngày 26 tháng 11 năm 1959

TUN. CHÁNH KỸ-SƯ, Trưởng Khu Công-Chánh Miền Nam Trung-Nguyên T.P.

KỸ-SƯ, Trưởng Phòng Kỹ Thuật

LÊ-HUY-BÍNH

Thuốc đau tim số 58

Do máu huyết nóng nhiệt, lo lắng buồn rầu thái quá, tim đập mạnh, bồi hộp, chóng mặt, xây xẩm, nặng ngực, trái tim nở lớn, ngộp hơi, ya khan, xao lãng hay quên, mất ngủ, chiêm bao sợ hãi, hảo hảo một.

Nhà thuốc **NGUYỄN-VĂN-CUNG**

80 đường Pasteur SAIGON (Pellerin cũ) Đ.T 23.692

Chuyên môn trị bịnh hậu : Bịnh đau phổi, tim, thận, máu huyết, bạch đới, thai nghén, bịnh tê bại, phong đơn, phong tình và các thứ nóng ban, các thứ phong đậm, phong xuội của trẻ em.

Xem mạch mỗi ngày, chủ nhựt nghỉ

NHỨC ĐẦU, SỔ MŨI Uống liền Ascyl

HÃNG THUỐC KIM - TÂN

lâu năm tín nhiệm ở Bắc-Việt nay ở 311 Hai Bà Trưng Tân Định Saigon hàng ngày có Đông Y sĩ coi mạch thấu suốt tinh vi hiện có những thứ thuốc công hiệu Sâm Nhung Yến bồi bổ hạc huyết sinh tinh trị nhức mỏi, các bà xấu máu, có huyết trắng đau giây chằng. Thuốc Bổ con n..., ăn ngon, ngủ tốt, mập mạnh, trị mồ hôi, trừ lãi kim. Thuốc đau bao tử trị ợ hơi, ợ chua, bụng nhức đau.

Hồ cốt trị phong đờm, suyễn, tức ngực, khó thở, mất ngủ, thuốc ho trừ lao, yếu phổi, nám phổi. Có bán Cao hổ cốt. Cao lộc nhung. Cao bao ong. Bổn hiệu có thuốc trị Nam phụ ấu, thuốc có bán 5 Nguyễn Hoàng Nha-trang, 47 Võ Tánh Qui nhơn. 201 Quốc lộ số 1 Bồng Sơn và 103C Quang Trung Quảng Ngãi, 30 Minh Mạng Đà-Lạt.

TIẾNG-VANG

417 Trần-quý-Cáp Sg. (gần Ciné Việt-Long)

ĐỆ NHỊ A-B SÁNG — CHIỀU

HÌNH HỌC	TRẦN-TRỌNG-GIỄN	Giáo sư cử nhân GIA-LONG
ĐẠI SỐ	NGUYỄN-NHIẾP	và
LÝ HÓA	PHẠM-VĂN-THOẠI	CHU-VĂN-AN
ANH	NGUYỄN-ĐÌNH-THẠCH	Cử nhân Anh-văn
PHÁP	PHAN-ĐÌNH-THUYÊN	Kỹ sư
VIỆT	NGUYỄN-THÀNH-VINH	Cử nhân Văn khoa G.S. Gia Long

ĐẶC ĐIỂM 5-12

— Bài vở quay sẵn.
— Tập làm kỹ giáo khoa và toán thi.
— Thắc mắc được giải rõ ngay tại lớp.
— Cuối năm cấp chứng chỉ dự thi.
— Có lớp riêng Toán Lý Hóa Đệ Nhị, Đệ Tứ.

Ai đau khổ vì bịnh Trĩ ?

Cắt đốt cột mau lành bịnh, nhưng đó là trị ngọn, muốn hết dứt chưng Nội Trĩ hay Ngoại Trĩ, tiêu có mau lần mủ đau nhức, hậu môn có mụt và sưng, chảy nước vàng, lâu ngày sanh mạch lươn, nên uống TRƯỜNG PHONG TRĨ LẬU HOÀN số 57 VÕ VĂN VÂN giá 25 đồng uống đặng nhiều ngày. Hỏi các tiệm đại lý thuốc đông y và 210 211 đại lộ Nguyễn - thái - Học — SAIGON.

7-12 Trường TAO-ĐÀN

129-131, Lê-văn-Duyệt

Mở lớp **LUYỆN THI TRUNG HỌC** SÁNG — CHIỀU

học phí **200$**

G.S. phụ trách : Ô.Ô. Bùi-xuân-Uyên, Roch Cường, V.I.Chương Nguyễn-mạnh-Hà, Phạm-vũ-Đầu, Hướng.

Chỉ còn nhận ít học sinh.

Cáo thị đấu thầu và gọi thầu

Sẽ mở những cuộc đấu thầu và gọi thầu sau đây về năm 1960 tại Bộ Y TẾ, số 59 đường Hồng thập Tự, Saigon vào những ngày :

— 23-12-1959 (hồi 9 giờ sáng) : Đấu thầu thực phẩm chín cho các Bệnh Viện và Bảo Sanh Viện : (Chợ Rẫy — Chợ Quán — Hồng Bàng — Từ Dũ — Bình Dân — Nguyễn văn Học — Y Viện Saigon — Hùng Vương).

— 24-12-1959 (hồi 9 giờ sáng) :

a) Đấu thầu thực phẩm sống cho Dưỡng Trí Viện Biên Hòa (5 lô).
b) Đấu thầu thực phẩm sống cho Bệnh Viện Nhi Đồng (2 lô).
c) Gọi thầu Hòm (áo quan).

— Có thể xem Điều Kiện Sách tại Phòng Vật Liệu, Sở Tài Chánh, Bộ Y Tế và tại Văn Phòng các Bệnh Viện ghi trên, trong những ngày, giờ làm việc.

— Đơn xin phép dự thầu chỉ được thâu nhận cho đến 17 giờ 30 ngày 21-12-1959.

Saigon, ngày 1 tháng 12 năm 1959

NHA HÀNH CHÁNH, NHÂN VIÊN VÀ TÀI CHÁNH, BỘ Y TẾ

Cáo thị đấu thầu công khai khẩn hạn

NƠI VÀ NGÀY GIỜ MỞ THẦU :

8 giờ 30 sáng ngày 14-12-1959, tại Trại Đào Duy Từ đường Nguyễn tri Phương nối dài (Phú Thọ) Saigon

MỤC TIÊU CÁC VIỆC THẦU :

Cung cấp vật liệu (lưỡi cưa, dây cáp, máy điều hòa không khí, quạt trần, đũa hàn điện v.v...) cho Q.Đ.V.N.C.H. gồm 8 lô trị giá ước lượng tổng cộng là 4.407.896$00.

NƠI THAM KHẢO ĐIỀU KIỆN SÁCH TRONG NHỮNG NGÀY GIỜ LÀM VIỆC.

— Nha Tổng Giám Đốc Hành Chánh Ngân Sách và Kế Toán, số 63 đường Gia Long Saigon.

— Trại Đào Duy Từ, đường Nguyễn tri Phương nối dài (Phú Thọ) Saigon.

Saigon, ngày 24 tháng 11 năm 1959

CHỈ HUY TRƯỞNG

TRẠI ĐÀO - DUY - TỪ

CÓ BÁN ĐỦ CÁC LOẠI KIẾNG THUỐC

MUỐN : đám tang được tổ chức long trọng, chu đáo

MUỐN : khỏi bận về mọi việc : xin phép, xin đất, đặt hòm. Các tang gia nên giao việc dám hiểu cho

ĐỨC-BẢO

530 Phan-đình-Phùng — Saigon

Cáo thị đấu thầu công khai

NƠI VÀ NGÀY GIỜ MỞ THẦU : 8 giờ 30 sáng ngày 8-12-59 tại trại Phi Long, Khu N, Tân Sơn Nhất (lối vào Lăng Cha Cả).

MỤC TIÊU VIỆC THẦU : Cung cấp vật liệu cứu hỏa, trị giá ước lượng 435.640$.

NƠI THAM KHẢO ĐIỀU LỆ SÁCH TRONG NHỮNG NGÀY GIỜ LÀM VIỆC :

— Nha Kế Toán, 63 đường Gia Long, Saigon.
— Trại Phi Long, Khu N, Tân sơn Nhất.

CHỈ HUY TRƯỞNG

TRẠI PHI LONG, KHU N.

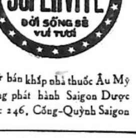

Trữ bán khắp nhà thuốc Âu Mỹ

Tổng phát hành Saigon Dược cuộc 246, Cống-Quỳnh Saigon

LỚP TỐI LUYỆN THI TÚ TÀI I

Giáo sư ĐÀM-QUANG-HƯNG

TOÁN LÝ HÓA ĐỆ NHỊ A và B

Khai giảng ngày 7-12-1959 tại

Trường Trung-học QUỐC-HOA 603 Phan-thanh-Giản Saigon.

TOÁN-LÝ-HÓA

Giáo sư PHẠM-HUY-SUNG

Ngày **9 - 12** khai giảng :

TOÁN LÝ HÓA : LỤC + NGŨ, NGŨ + TỨ và ĐỆ TỨ

Luyện thi TRUNG HỌC ĐỆ NHẤT CẤP

Tại trường THÁI-BÌNH-DƯƠNG 493 Phan-thanh-Giản.

Cáo thị đấu thầu

NƠI VÀ NGÀY ĐẤU THẦU :

1) Một cuộc gọi thầu lần thứ 2 về việc cung cấp 600.000 thẻ Henry và 600.000 Danh Thẻ.

2) Một cuộc đấu thầu công khai về việc cung cấp thực phẩm chín cho khóa sinh và can cứu, sẽ mở vào ngày 10-12-1959 lúc 9 giờ tại Nha Tổng Giám Đốc Cảnh Sát Công An, 266 đường Võ Tánh (Saigon).

ĐƠN XIN DỰ THẦU VÀ XEM ĐIỀU KIỆN SÁCH :

Đơn xin dự thầu phải nộp tại Sở Hành Chánh, trước ngày 5-12-59 và cũng chúng có thể xem những điều kiện sách trong những giờ làm việc.

Saigon, ngày 1 tháng 12 năm 1959

T.U.N. TỔNG GIÁM ĐỐC CẢNH SÁT VÀ CÔNG AN

CHÁNH SỞ HÀNH CHÁNH

NGUYỄN-THÀNH

Cáo thị đấu thầu

(Mẫu số 2)

Ngày 22 tháng 12 năm 1959 hồi 9 giờ sáng, sẽ mở tại Phủ Tổng ủy Dinh Điền, số 29 Đại lộ Đồng Khánh Chợ - lớn, một cuộc đấu thầu công khai để cung cấp cơm nước cho đồng bào tạm trú tại trại Chánh Hưng Sài-gòn.

Các nhà thầu có thể đến xem điều lệ sách tại Phủ Tổng ủy Dinh Điền (Sở Tiếp Vận) trong các ngày giờ làm việc, kể từ ngày 1-12-1959.

Sài-gòn, ngày 27 tháng 11 năm 1959

PHỦ TỔNG-ỦY DINH-ĐIỀN

In tại nhà in riêng của NGÔN-LUẬN, 86 Lê Lai — Sài Gòn

Giám Đốc Trị-sự : Lê Tâm Việt—Quản lý : Nguyễn như Cương

Ngôn phiếu xin đề tên ông NGUYỄN NHƯ CƯƠNG